

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. května 2024 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Mgr. Petry Černé a Anny Stádníkové,

takto:

Obžalované

1. Mgr. E. V. [REDACTED],

narozená [REDACTED] v České Lípě, trvale bytem [REDACTED],
adresa pro účely doručování [REDACTED], advokátka zapsaná v evidenci ČAK
pod ev. č. 13750,

2. I. H. [REDACTED],

narozená [REDACTED] ve Vysokém Mýtě, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

jsou vinny, že

I. obžalované Mgr. E. V. [REDACTED] a I. H. [REDACTED] společně:

v přesně nezjištěné době v průběhu let 2013 až 2014 po předchozí dohodě, se záměrem neoprávněně v rámci rozvodového řízení obohatit I. H. [REDACTED] tím, že před rozhodnutím soudu společně odčerpají finanční prostředky spadající do společného jmění manželů I. H. [REDACTED] (dříve P. [REDACTED]) a poškozeného Z. P. [REDACTED] v celkové hodnotě 3 500 000 Kč, odeslala Mgr. E. V. [REDACTED] jako advokátka zapsaná v evidenci ČAK pod ev. č. [REDACTED], z ulice [REDACTED] prostřednictvím České pošty PSČ 272 01 Kladno, v souvislosti s vypořádáním společného jmění manželů, Obvodnímu soudu pro Prahu 4 žalobu na vypořádání společného jmění manželů, která byla poškozenému prostřednictvím soudu doručena dne 16. 5. 2014, v níž záměrně uvedla fiktivní závazek I. H. [REDACTED] vůči společnosti TRIBE s. r. o. ve výši 5 000 000 Kč, přičemž na základě tohoto předstíraného právního titulu,

vědoma si jeho nepravdivosti, odeslala dne 7. 11. 2013 před rozhodnutím soudu v rámci rozvodového řízení I. H. po dohodě s Mgr. E. V. na účet advokátní úschovy Mgr. J. M. částku ve výši 3 500 000 Kč, čímž došlo k dovršení podvodného odčerpání a odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů na úkor poškozeného Z. P.

přičemž takto jednaly obě obžalované od počátku s vědomím toho, že žádný takovýto závazek nikdy neexistoval a byl vytvořen na základě vymyšlené konstrukce právní zástupkyně I. H. Mgr. E. V., která navíc jednala jako advokátka v rozporu s ustanovením § 16 odst. 1 zák. č. 85/1996 Sb. o advokacii, čímž obě obžalované zamýšlely způsobit Z. P. škodu odpovídající nejméně jedné polovině z výše fiktivní pohledávky uplatněné v rámci řízení o vypořádání společného jmění manželů, tedy ve výši 2 500 000 Kč,

tedy

obžalovaná Mgr. E. V.

se dopustila společného jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jednala v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaná I. H.

se dopustila společného jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku značnou škodu, jednala v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

II. obžalovaná Mgr. E. V. sama:

dne 18. 2. 2022 v budově Okresního soudu v Kladně na adrese Edvarda Beneše 1997, 272 55 Kladno, jednací síň č. 8, při hlavním líčení v trestní věci vedené Okresním soudem v Kladně pod sp. zn. 5 T 130/2021 po řádném poučení v procesním postavení svědka ve snaze potvrdit pravost fiktivního závazku ze smlouvy o zprostředkování údajně uzavřené mezi I. H. a společnostmi TRIBE s. r. o. nepravdivě uvedla, že:

1. závazek ve výši 5 000 000 Kč I. H. za společnostmi TRIBE s. r. o. byl obsažen v soupisu majetku, který jí předala její klientka I. H. a na jehož základě připravila návrh na vypořádání společného jmění manželů I. H. a Z. P., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť tento závazek vznikl jako fiktivní závazek za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P. v rámci schématu, který sama vymyslela,
2. smlouvu o zprostředkování, kterou měla uzavřít I. H. se společnostmi TRIBE s. r. o., jí doložila I. H. pouze v kopii poté, co jí dala soupis majetku za účelem vypořádání společného jmění manželů I. H. a Z. P., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť tato smlouva vznikla jako fiktivní závazek za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P. v rámci schématu, který sama vymyslela,
3. I. H. jí sdělila k závazku za společnostmi TRIBE s. r. o., že si sehnala či že má možnost si sehnat přes společnost TRIBE s. r. o. rozhodce, a že to zařizuje pan I. H., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť závazek vznikl jako fiktivní závazek za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P. v rámci schématu, který sama vymyslela,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

přičemž v následující e-mailové komunikaci I. H. sama tvrdila, že rozhodce zařizuje sama,

4. I. H. a I. H. v roce 2014 opakovaně viděla u nich v kanceláři, jak se o něčem dohadovali, ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť tito měli figurovat v rámci schématu vytvořeného za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P., které sama vymyslela, a že tyto osoby se vzájemně nikdy nepotkaly,
5. jí I. H. sdělil, že sehnal nějaké svědky, kteří budou schopni dosvědčit, jak to bylo se smlouvou o zprostředkování I. H. a společností TRIBE s. r. o., že se společností TRIBE s. r. o. měl jednat Z. P., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť celé schéma vytvořené za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P. sama vymyslela, přičemž zajištění osob, které pravost závazku v řízení o vypořádání společného jmění manželů dosvědčí, sama I. H. nabídla,
6. jí I. H. řekla, že jí smlouvu o zprostředkování se společností TRIBE s. r. o. donutil podepsat její bývalý manžel Z. P., protože ona za tím obchodem stála svým jménem a on byl zedník, ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť celé schéma vytvořené za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P. sama vymyslela,
7. I. H. na úhradu smluvní pokuty ze smlouvy o zprostředkování údajně uzavřené se společností TRIBE s. r. o. neměla, takže si na to musela půjčit od I. H., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť věděla, že I. H. tyto finanční prostředky utrhla z prodeje nemovitosti v rámci společného jmění manželů, a že smlouva o zprostředkování se společností TRIBE s. r. o. vznikla v rámci schématu vytvořeného za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P., jež sama vymyslela,
8. neví, zda úhradě smluvní pokuty předcházela nějaká smlouva nebo jednání, neboť ve věci úhrady smluvní pokuty nejednala, ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť smlouva o zprostředkování mezi I. H. a společností TRIBE s. r. o. vznikla v rámci schématu vytvořeného za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P., jež sama vymyslela, a dotčenou částku převedla I. H. na úschovni účet advokáta Mgr. J. M. poté, co jí Mgr. E. V. dala číslo úschovniho účtu na kartičce Komerční banky, a. s., které si pak I. H. na její pokyn přepsala,
9. neví nic o tom, jak I. H. zjistila, kam má peníze do úschovy poslat, ačkoliv si byla vědoma toho, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť smlouva o zprostředkování mezi I. H. a spol. TRIBE s. r. o. vznikla v rámci schématu vytvořeného za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P., jež sama vymyslela, a dotčenou částku převedla I. H. na úschovni účet advokáta Mgr. J. M. poté, co jí Mgr. E. V. dala číslo úschovniho účtu na kartičce Komerční banky, a. s., které si pak I. H. na její pokyn přepsala,
10. neví, jak došlo ke snížení smluvní pokuty ze smlouvy o zprostředkování, údajně uzavřené mezi I. H. a společností TRIBE s. r. o. z 5 000 000 Kč uvedených v této smlouvě

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

na 3 500 000 Kč, které I. H. převedla na úschovný účet Mgr. J. M., neboť v této věci dále jako právní zástupce nefigurovala, ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť smlouva o zprostředkování mezi I. H. a společností TRIBE s. r. o. vznikla v rámci schématu vytvořeného za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů její klientky I. H. a Z. P., jež sama vymyslela, a věděla, že k převodu částky ve výši 3 500 000 Kč na úschovný účet advokáta Mgr. J. M. došlo před podáním žaloby na vypořádání společného jmění manželů dne 3. 11. 2014,

11. že na list papíru s tištěnými a rukou Mgr. E. V. psanými poznámkami na č. l. 329 policejního spisu sp. zn. KRPS-335334/TC-2017-010381, který zachycuje jednotlivé fáze vzniku fiktivního závazku I. H. za společností TRIBE s. r. o. a jeho uplatnění před soudem v rámci řízení o vypořádání společného jmění manželů, si psala poznámky do svého spisu o tom, co jí říkala I. H., ačkoliv si byla vědoma, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť celé schéma vymyslela za účelem odklonění finančních prostředků ze společného jmění manželů I. H. a Z. P. ona, a tyto poznámky psala sama pro I. H., aby jí osvětlila podobu celého schématu,

tedy

obžalovaná Mgr. E. V.:

jako svědek před soudem uvedla pod body II.1. až II.7. a II.11. nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, pod body II.8. až II.10. takovou okolnost zamlčela, a čin spáchala v úmyslu získat pro jiného prospěch,

čímž spáchaly

obžalovaná Mgr. E. V.:

pod bodem I. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem II. přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná I. H.:

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

za což se odsuzují

obžalovaná Mgr. E. V.:

dle § 209 odst. 4 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, **k úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku se dále ukládá **peněžitý trest** ve výměře **150 denních sazeb po 1 500 Kč**, tedy celkem 225 000 Kč (dvě stě dvacet pět tisíc korun českých).

Dle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu poskytování právních služeb advokáta, na dobu **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

obžalovaná I. H.

dle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený Z. P. narozený , s nárokem na náhradu škody ve výši 1 750 000 Kč odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná I. H. při hlavním líčení vypověděla, že s bývalým manželem žila spokojeně 25 let, doplňovali se v práci a on byl její spolupracující osoba, přičemž měl na starosti finance. Ona sama se starala o čerpací stanice jako takové. Měla za to, že vše fungovalo, jak mělo, jak v osobním, tak i pracovním životě. Jezdili čtyřikrát ročně na dovolenou, kupovali si auta. V roce 2009 nebo 2010 si pořídili chalupu v , kterou následně prodali za částku o jeden milion vyšší. Peníze přišly na účet jejího manžela P. Následně si obžalovaná našla pozemek pro stavbu rodinného domu a tento se za tři měsíce postavil. Za pozemek zaplatili 1 250 000 Kč. V dané vsi se P. seznámil s paní K. kvůli které nakonec obžalovanou H. opustil, což bylo v roce 2013. Následně začala vlna, kdy P. s novou ženou nakoupil dům, auto, začali v hotovosti vybírat společné účty, vybral státní dluhopisy. Obžalovaná toto věděla díky výpisům, které v té době chodily ještě do schránky. Toto všechno později sdělila spoluobžalované V. na kterou dostala doporučení od pana H. Řekl obžalované H., že spoluobžalovaná V. žije se starším partnerem, který je také advokátem, a že oni jí s problémem ohledně rozvodu a majetku pomohou. Sama obžalovaná H. v dané době prožívala těžké období, zhroutila se psychicky, byla na lexaurinu, zhubla 17 kg, jelikož z jejího pohledu byl rozpad vztahu bezdůvodný. Tím, že si P. našel ženu ze sousedství, stále se potkávali, což bylo pro obžalovanou těžké, a proto jí kamarádka pomohla zařídit práci na Srí Lance, kam na rok odcestovala, odlétala v listopadu 2013. Ještě před tím podepsala spoluobžalované V. plnou moc a také jí podepsala i prázdný papír velikosti A4. Veškerá komunikace následně probíhala e-mailem. Dle H. obžalovaná V. „vykoumávala“, jak vše udělat, přičemž přišla s tím, že mají společnost, která je v podstatě neexistující a nedohledatelná, a využije se to, že obžalovaná H. podnikala v oboru čerpacích stanic. Obžalovaná H. V. upozorňovala, že nikdy v rámci podnikání nemohli obchodovat přímo s pohonnými hmotami. Konstrukci, která kolem peněz a úschovy byla použita, dodnes obžalovaná H. nerozumí. Společnost Tribe obžalovaná H. neznala, nikdy dříve o ní neslyšela. Verzí na smlouvu v Tribe existovalo více, snad tři. Obžalovaná H. nikdy žádnou nepodepsala, původně dokonce obžalovaná V. zvažovala variantu, že by ve smlouvě figuroval P., což jí obžalovaná H. vysvětlovala, že je úplná hloupost. Ve smlouvě navíc byly faktické chyby, např. se měly týkat paliva s oktanovým číslem 91, které se však již v dané době vůbec neprodávalo. Byť podnikala na čerpací stanici, šlo o prodej potravin, suchého zboží z krámu, palivo vždy patřilo tomu, čí značka byla na čerpací stanici. Když obžalovaná H. odjížděla na Srí Lanku, ještě před tím jí obžalovaná V. vyzvala k tomu, aby peníze, které měla na svém účtu z prodeje domu v a později na spořicí účet, poslala do úschovy, aby na ně P. nemohl. Přesvědčila ji, že když si vyvedl peníze ze společných účtů, nechá zablokovat i tyto a obžalovaná H. nebude mít po návratu ze Srí Lanky z čeho žít. Obžalovaná H. obžalovanou V. poslechla, byla to v té době její advokátka a sama obžalovaná H. na tom byla velmi špatně. Měla za to, že peníze budou v úschově v bezpečí a budou jí je ochraňovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Úschovní účet nicméně nebyl obžalované V [redacted], která řekla obžalované H [redacted], že by to nevypadalo dobře, jelikož ji zastupuje ve věci rozvodu, a proto se peníze převedly na účet jejího partnera (obžalované V [redacted]), pana M [redacted]. Obžalované H [redacted] bylo řečeno, že ten se jí o peníze postará. Obžalovaná H [redacted] svou advokátku poslechla a tři dny před odletem peníze poslala, 3 miliony a 500 000 Kč zvláště a osobně předala obžalované V [redacted] ještě dalších 100 000 Kč. Následně začal kolotoč soudů, kterým obžalovaná H [redacted] příliš nerozuměla, ale obžalovaná V [redacted] jí vždy nadiktovala, co má říkat. Poté ze soudů nabyla dojmu, že se vše nedělá tak, jak by mělo, problém byl s koncentrací řízení. Rozvodové řízení proběhlo hladce, ale spor o majetek se táhl. Obžalované V [redacted] dala obžalovaná H [redacted] veškerý přehled majetku, žádné dluhy tam nebyly, ty s P [redacted] neměli. Obžalovaná H [redacted] si již není jistá, zda dostala žalobu na vypořádání SJM ke kontrole, měla za to, že se vše vyřídí bez ní a k soudům vůbec nebude muset chodit. Její představa byla, že obžalovaná V [redacted] vymůže z P [redacted] půlku peněz, což mělo být asi pět milionů, jelikož si dle obžalované H [redacted] asi deset milionů odnesl. O Tribe poprvé obžalovaná H [redacted] slyšela až po návratu ze Srí Lanky, což bylo 30. 4. 2014. Smlouvu nejspíše viděla ještě před odletem, to si již není obžalovaná H [redacted] jistá, když ji viděla poprvé, jistě si však řekla, že je to „kravina“. Dodneška obžalovaná H [redacted] nerozumí tomu, proč dávala peníze do úschovy M [redacted]. Obžalovaná V [redacted] na ni však před odletem tlačila, a proto nakonec 3 500 000 Kč převedla nejprve ze spořicího účtu na běžný a poté ihned na účet úschov partnera obžalované V [redacted], M [redacted]. Obžalovaná V [redacted] stále obžalované H [redacted] hrozila tím, že jí P [redacted] peníze na účtech obstaví, a proto se z obavy z tohoto scénáře k odeslání peněz do úschovy odhodlala. Ač měla peníze na svém účtu a nikoliv na společných, ze kterých P [redacted] peníze vyváděl, obávala se obžalovaná H [redacted] i tak, jelikož jí obžalovaná V [redacted] tvrdila, že by mohlo dojít k obstavení účtu předběžným opatřením soudu právě na popud P [redacted]. Jak uvedených 3 500 000 Kč, které zaslala do úschovy, souvisí se společností Tribe, tomu přesně obžalovaná H [redacted] nerozumí, jelikož ve smlouvě s ní se operovalo s částkou vyšší. Zhruba následující tři roky obžalovaná H [redacted] peníze, které byly v úschově, nepotřebovala, poté však za obžalovanou V [redacted] a M [redacted] přišla, že chce peníze zpět a oni jí tvrdili, že musí vyvolat jakýsi zpětný chod. Když šla nakonec obžalovaná H [redacted] podat trestní oznámení, protože se k 3 500 000 Kč nedostala, zjistila, že měla údajně podepsat nějakou směnku, kterou nikdy nepodepsala. Ačkoliv byl M [redacted] již pravomocně odsouzen, a má vůči němu exekuční titul, neviděla od něho ani halíř. Vypořádání SJM nakonec skončilo dohodou s P [redacted], po šesti letech už ze soudního řízení byla unavená. Má za to, že to dopadlo spravedlivě, byť výsledek dohody jistě nebyl 70 na 30, jak navrhla na počátku obžalovaná V [redacted]. V době, kdy se uzavírala dohoda, už obžalovanou H [redacted] nezastupovala obžalovaná V [redacted]. Tu vyměnila v době, kdy začala tušit, že věci nejsou tak, jak si představovala. Zpětně si uvědomuje, že obžalovaná V [redacted] zřejmě ani nechtěla, aby obžalovaná H [redacted] chodila k soudu a měla o věci přehled. Když už u soudu obžalovaná H [redacted] byla, nikdo se jí na nic neptal. Ve věci komunikovala s obžalovanou V [redacted] buď e-mailem anebo se scházely na Smíchově v kavárně. Poprvé byla v kanceláři obžalované V [redacted] až cca v roce 2015. Nikdy se ale nesetkala s osobami jako H [redacted] či S [redacted] či V [redacted], jen dostávala od obžalované V [redacted] instrukce. V e-mailech i přímo řešily, jak by odpovídala na konkrétní dotazy, aby obžalovaná H [redacted] dodržela verzi, kterou do žaloby napsala obžalovaná V [redacted]. S ohledem na její psychický stav se jí nezdálo zvláštní, že dostává návod k tomu, jak vypovídat u soudu. Sama se dotazovala na některé otázky, protože celé věci nerozuměla a potřebovala tedy dostat odpovědi od toho, kdo celou věc vymyslel a rozumí jí. Na připravené odpovědi nakonec u soudu nedošlo, nikdo se na to obžalované H [redacted] neptal. Zda věci zmíněné ve V [redacted] připravených odpovědích byly pravda, tak ne, obžalované V [redacted] bezmezně věřila, ale u soudu by ty odpovědi neřekla. Netušila, že jí V [redacted] vede ke lži, věřila, že jako advokát dělá věci v souladu s právem a není to žádné „šmečko“. E-mailovou komunikaci doložila obžalovaná H [redacted] policii, jelikož její kamarád jí dělal zálohu celého počítače. U svědecké výpovědi V [redacted] v řízení proti obžalovanému M [redacted] obžalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

H[redacted] byla a byla to jedna velká lež. Má za to, že V[redacted] lhala, aby ochránila M[redacted]. Když vypověděla v řízení o vypořádání SJM obžalované V[redacted] plnou moc, zastupovala ji poté advokátka M[redacted], která však neuměla ani pravopis, poté ji zastupoval advokát T[redacted], který obžalovanou nutil k tomu, aby prodala dům přes nějakou jeho kamarádku a o peníze, že se rozdělí. Ke smlouvě s Tribem obžalované H[redacted] řekl, že je to kravina, což si ostatně myslela i sama obžalovaná H[redacted]. Dohodu nakonec uzavírala s pomocí své současné obhájkyne, součástí dohody bylo, že žádný závazek vůči Tribu nikdy nevzniknul. Obžalovaná H[redacted] doufala, že se s P[redacted] dohodnou, ale on na to nechtěl slyšet a řízení o vypořádání SJM bylo pak vedeno i jeho právní zástupkyní účelově.

3. Obžalovaná V[redacted] uvedla, že se v pozici obžalované nachází nespravedlivě. Ničeho z toho, co je jí kladeno za vinu se nedopustila. Spoluobžalovaná H[redacted] byla její klientka, která ji oslovila s tím, že ji měl opustit manžel a sebral jí veškerý majetek. Manželství spoluobžalované chtěla dát zprvu dohromady za pomoci mediace, ale manžel spoluobžalované H[redacted] o to neměl zájem. V dané době měla obžalovaná V[redacted] dvouletého syna a v kanceláři byla spíše sporadicky. Případ spoluobžalované H[redacted], resp. její rozvod byl první větší případ, který měla obžalovaná V[redacted] po návratu z mateřské dovolené. Spoluobžalovaná H[redacted] jí poměrně záhy nabídla, že se budou oslovovat jmény a byla klientem, kterému obžalovaná V[redacted] věnovala více času než ostatním, často se osobně scházely v Praze i Kladně. Důvodem byla i lítost na straně obžalované V[redacted]. Když byla obžalovaná H[redacted] v zahraničí, posílala se její pošta do kanceláře k obžalované V[redacted]. Sama obžalovaná V[redacted] posílala obžalované H[redacted] do zahraničí peníze, šlo o půjčku, kterou obžalovaná V[redacted] obžalované H[redacted] nabídla s tím, že až dopadne vypořádání SJM, vrátí obžalovaná H[redacted] peníze s velkým úrokem. Takto obžalovaná V[redacted] půjčila 550 000 Kč. Žádnou písemnou smlouvu k tomu neuzavřely, jelikož obžalovaná V[redacted] byla zkrátka hloupá. Zpětně již obžalovaná V[redacted] po obžalované H[redacted] peníze nevymáhala, jelikož se bála, že by se to mohlo otočit proti jejímu partnerovi M[redacted], když se objevila ta trestní věc s úschovou. Kromě těchto peněz obžalované V[redacted] obžalovaná H[redacted] neuhradila ještě 220 000 Kč za právní služby. Pochopitelně obžalované V[redacted] tyto peníze chyběly a chybí. Peníze na půjčku obžalované H[redacted] měla obžalovaná V[redacted] z daru od své matky. K soudu byl podán návrh na rozvod manželství spoluobžalované H[redacted], přičemž se podařilo dosáhnout toho, že šlo o rozvod vinou manžela, což měla obžalovaná V[redacted] za úspěch. Obžalovaná V[redacted] příliš neřešila písemná podání k soudu, její role byla spíše v chození k soudu. Další věcí, kterou měla pro spoluobžalovanou řešit, bylo vypořádání společného jmění manželů a také další kauzy, mj. obžalovaná H[redacted] chtěla např. vydědit svou dceru. Ve věci vypořádání společného jmění manželů obžalované V[redacted] přinesla obžalovaná H[redacted] papír, na němž bylo vypsáno, co měli s manželem za účty a majetek. Spoluobžalovaná H[redacted] dále uvedla dvě nemovitosti s tím, že by si přála, aby všechno připadlo jí, jelikož vždy pracovala jen ona a P[redacted] se na ničem nepodílel. Ke svým účtům jí obžalovaná H[redacted] řekla, že má na jednom 100 000 Kč a na druhém 50 000 Kč. Současně obžalovaná H[redacted] obžalované V[redacted] řekla, že dala do úschovy advokáta 3 500 000 Kč, nicméně obžalované V[redacted] dlouho trvalo, než zjistila, že tím advokátem je její partner a otec jejich dětí – Mgr. M[redacted]. Obžalované V[redacted] se to opět zdálo zvláštní. Jak to s penězi v úschově dopadlo, obžalovaná V[redacted] neví, od M[redacted] slyšela, že je ukradl nějakým způsobem H[redacted]. Pokud je obžalované V[redacted] kladeno za vinu, že měla pro spoluobžalovanou vymyslet jakousi konstrukci a fiktivní závazek a pohledávku, pak jde o nesmysl, nikdy se nesnaží klienty zvýhodňovat, vymýšlet jim speciality či slibovat nesmysly. Kde se vzala konstrukce zahrnující společnost Tribe, to obžalovaná V[redacted] přesně neví, avšak v trestním řízení proti jejímu partnerovi M[redacted], bylo řečeno, že to nějakým způsobem uzavřel on. Sama obžalovaná však nic nekonstruovala, o závazku se dozvěděla, když si chystala podklady a urgovala kvůli tomu spoluobžalovanou. Společnost Tribe se obžalované V[redacted] zdála povědomá, znala ji z kanceláře, kde měl její partner založený k této společnosti šanon.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Obžalované V [redacted] se tato shoda okolností zdála zvláštní, nicméně partner M [redacted] jí vysvětlil, že s obžalovanou H [redacted] již měl v minulosti spolupracovat. Obžalovaná V [redacted] si zpětně uvědomuje, že se té práci nevěnovala tolik, kolik by měla, Tribe v původních podkladech od spoluobžalované neměla, po urgenci jí spoluobžalovaná H [redacted] dodala jen kopii smlouvy, originál viděla obžalovaná V [redacted] až později, resp. viděla originály dva. Kdy byl přesně originál doložen soudu, si již nevybavuje, ale jistě to nebylo spolu s žalobou, dodával se až později, cca v roce 2015. Originál dostala od spoluobžalované H [redacted], která ho nechala v kanceláři. Již na počátku řekla obžalovaná V [redacted] obžalované H [redacted], že ta smlouva s Tribem je z její pohledu šílená, varovala ji, že pokud ji P [redacted] neuzná, soud se jí nebude zabývat, ale obžalovaná H [redacted] na tomto trvala. Vymýšlet si tyto věci kolem Tribu neměla obžalovaná V [redacted] důvod, jelikož od protistrany, tj. právní zástupkyně P [redacted], věděla, že tento od obžalované H [redacted] nechce žádné peníze a chce mít klid, peníze, které měly být jeho, tak si z účtů již vzal. Současně tehdy právní zástupkyně pana P [redacted] varovala obžalovanou V [redacted], aby si dávala na obžalovanou H [redacted] pozor, také obžalované V [redacted] řekla, že závazek vůči Tribu neuznávají a mají ho za výmysl. Jelikož pan M [redacted] chtěl, aby věc dále běžela, chodila obžalovaná V [redacted] dále k soudům. Žalobu na vypořádání psala dle obžalované V [redacted] „kancelář“, neví, kdo přesně a podána byla poštou, nikoliv její datovou schránkou. Podpis na žalobě není obžalované V [redacted], v jejich kanceláři, resp. v kanceláři její a pana M [redacted] bylo běžné, že někdo dal na dokumenty tzv. muří nohu a tyto odešly. Byla již v té době samostatný advokát. Ve věci SJM psala obžalovaná V [redacted] zřejmě dvě písemná podání a dvě nikoliv, psal je někdo jiný. O podáních samozřejmě ale věděla, byly podávány s jejím vědomím, jen nebyla autorem. Ke spisu se v kanceláři dostal, kdo potřeboval, koncipientku neměla obžalovaná svou, ale Mgr. M [redacted] ano. V kanceláři jejího partnera M [redacted] vládly po návratu obžalované V [redacted] z mateřské dovolené zvláštní poměry, a to zejména kvůli osobě pana H [redacted]. Obžalovaná V [redacted] ho neměla ráda, H [redacted] si v kanceláři dělal v podstatě, co chtěl, vydával se za advokáta. Z toho důvodu si obžalovaná V [redacted] najala novou sekretářku, která nesměla poslouchat žádné pokyny do pana H [redacted], změnila se v kanceláři hesla od e-mailů a datovek. H [redacted] se angažoval i ve věci vypořádání SJM, byť obžalovaná H [redacted] nedoložila k závazku vůči Tribu požadované dokumenty, H [redacted] jí ujišťoval, že je vše v pořádku, a že vše mají. Jednal v té době za Tribe. Se spoluobžalovanou H [redacted] komunikovala obžalovaná V [redacted] nejčastěji prostřednictvím e-mailu. Již u soudu se ale řešily údajné e-maily mezi obžalovanými, které však obžalovaná V [redacted] nepsala. Kdo je ve skutečnosti psal neví, ale ona to nebyla. Nikdy např. neřešila nic kolem rozhodčího nálezu, neměla k tomu žádný důvod. Svou komunikaci a e-mailovou schránku se nicméně obžalovaná V [redacted] nearchivuje, a tudíž není schopna doložit, co si psaly skutečně. Když o e-mailech vypovídala v trestní věci pana M [redacted], byly jí předloženy právě úplně jiné, než si se spoluobžalovanou H [redacted] psaly. Používala v té době výlučně profesní schránku [redacted]@email.cz, schránku [redacted]@kkp měla spíše jako osobní, interní. K těmto e-mailům měla přístup i sekretářka obžalované a vůbec všichni z kanceláře. Když vypořádání společného jmění dospělo k prvostupňovému rozhodnutí, toto se obžalované H [redacted] nelíbilo a vypověděla obžalované V [redacted] plnou moc. Spoluobžalovanou H [redacted] naštvála částka na vyúčtování za právní služby. Odvolání již obžalovaná V [redacted] ve věci vypořádání SJM nepodávala. I s dalšími právními zástupci však obžalovaná H [redacted] tvrdila závazek vůči Tribu, což dle obžalované V [redacted] svědčí o tom, že obžalovaná H [redacted] všem svým právním zástupcům říkala to samé. Právě na základě těchto tvrzení obžalované H [redacted] si obžalovaná V [redacted] napsala poznámky, které jsou součástí spisu, psala si tam jen to, co jí obžalovaná H [redacted] nadiktovala, včetně exekuce na dům. Audionahrávku, kterou pořídila obžalovaná H [redacted] v době, kdy přišla vypovědět plnou moc, tu obžalovaná V [redacted] slyšela a nepopírá, že je na nahrávce zachycena. Případ obžalované H [redacted] probírala obžalovaná V [redacted] i s dalšími lidmi z kanceláře, dodatečně obžalovaná V [redacted] zjistila, že její partner M [redacted] jí neřekl spoustu podstatných věcí, kdy i to je jeden z důvodů, proč stojí před soudem. Pokyny ve věci vypořádání SJM obžalované H [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nedostávala obžalovaná V [redacted] od nikoho jiného než od obžalované H [redacted], resp. později ano, ale odmítla sdělit, od koho. Do spousty věcí také mluvil pan H [redacted], ale od něho obžalovaná V [redacted] pokyny nebrala. Navrhoval ji však např. svědky V [redacted] a S [redacted], což obžalovaná V [redacted] potvrdila obžalovaná H [redacted], že tyto svědky chce vyslýchat. H [redacted] byl v kanceláři pana M [redacted] ke shánění klientely, později však začal dávat klientům i právní rady, ač nebyl právník, přičemž klienti často měli nesplnitelná očekávání. Současně si často H [redacted] od klientů vybíral zálohy, aniž to komukoliv sdělil.

4. Svědek Z [redacted] P [redacted] vypověděl, že o společnosti Tribe poprvé slyšel až při soudním jednání, kde se řešilo vypořádání SJM s obžalovanou H [redacted]. Ihned si pomyslel, že to bude nějaký podvod ze strany bývalé. I právnička mu říkala, ať si s tím neláme svědek hlavu, že jde na první pohled o podvod. Celý proces ohledně vypořádání trval snad šest let, nebyli schopni se na ničem domluvit a shodnout. S výsledkem, kterým to nakonec dopadlo je svědek P [redacted] spokojený, chtěl se dohodnout již od začátku, ale obžalovaná H [redacted] to vetovala. Průběžně se měnili také její právní zástupci a ti také měnili požadavky. Za svědka P [redacted] jednala ve sporu jeho právní zástupkyně, on do toho osobně nevstupoval. Ještě za trvání manželství měl v podstatě veškeré finanční záležitosti na starosti svědek P [redacted], proto byly účty psané na něho. Peníze, které na účtech byly ale nikdy nebral jako svoje, vždy je vnímal jako společné. Když vztah skončil a svědek zjistil, že z účtu, k němuž měli oba kartu, zmizelo asi půl milionu, rozhodl se nečekat a začal si peníze vybírat také. Vybral takto asi 3,5 – 4 miliony korun. Soud, který řešil vypořádání SJM o těchto výběrech svědka P [redacted] věděl. Obžalované H [redacted] nedával vědět, že peníze hodlá vybírat. Peníze z prodeje domu v [redacted] ležely na účtu, k němuž měla dispoziční právo jen obžalovaná H [redacted], nicméně svědek P [redacted] je stále měl za společné. Po dobu manželství, které trvalo přes 30 let a měli společné podnikání, tak nikdy u obžalované H [redacted] nezaznamenal, že by se snažila o nějaké nelegální kroky. Podvod ohledně Tribu svědka zaujal i z toho důvodu, že šlo o půjčku na nákup pohonných hmot, přičemž to byl zjevný nesmysl, protože pohonné hmoty dodávaly samy společnosti, kterým patří čerpací stanice. Za celou dobu podnikání nikdy žádnou podobnou smlouvu neuzavírali. Když se uzavírala dohoda o vypořádání SJM, tak svědek P [redacted] netušil, co s penězi je. Své právní zástupkyni nejspíše řekl, že peníze z prodeje nemovitosti v [redacted] někde musí být. S obžalovanou V [redacted] se setkal svědek P [redacted] jednou, je možné, že předmětem této schůzky byla snaha o obnovení soužití. Paní H [redacted] by svědek popsala tak, že je to člověk mnoha tváří.
5. Mgr. Menclová v rámci svědecké výpovědi uvedla, že zhruba v roce 2014 ji oslovila dcera pana P [redacted] a obžalované H [redacted], zda by mohla zastupovat právě P [redacted] ve sporu s obžalovanou H [redacted] o vypořádání SJM. Svědkyně Mgr. Menclová celý spor tehdy vedla, byť byla ještě koncipient. Když se jí do ruky dostala žaloba, nárokovala v ní obžalovaná H [redacted] i pohledávku ve výši asi 1 500 000 Kč, kterou měli manželé společně dlužit společnosti Tribe. Jelikož klient svědkyně, svědek P [redacted], měl poměrně podrobný přehled o financích v manželství, předložil svědkyni výpisy z účtů, z nichž bylo zřejmé, že manželé prodali v roce 2013 nemovitost za částku 3 200 000 Kč, přičemž částka z prodeje šla na účet obžalované H [redacted], k němuž P [redacted] neměl dispoziční právo. Když zjišťovali, kde peníze jsou, bylo zjištěno, že na předmětném účtu obžalované H [redacted] se nenacházejí. Klient svědkyně toto nechtěl řešit nijak razantně, nechtěl vést s manželkou dlouholeté spory. P [redacted] si chtěl ponechat byt, obžalované H [redacted] chtěl nechat rodinný dům a měl za to, že finance si víceméně živelně rozdělili, ne tak movité věci. P [redacted] však zdůrazňoval, že o společnosti Tribe a jakémkoliv závazku vůči ní, nikdy neslyšel. Svědkyně se o to zajímala z pohledu advokáta a zjistila, že společnost Tribe je v insolvenční správě, přičemž když volala insolvenční správce, tato jí sdělila, že o žádné pohledávce za manžely P [redacted] neví a neneviduje ji. Sama svědkyně si proto vyhodnotila závazek za uměle vytvořený a s klientem popřeli, že by pohledávka společnosti Tribe byla součástí, pasivem, v rámci SJM. V prvoinstančním rozsudku daná pohledávka zahrnuta

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nebyla, zahrnutý v něm ovšem nebyly ani peníze z prodeje nemovitosti v [REDACTED]. Klient svědkyně již chtěl celou věc ukončit, avšak obžalovaná H [REDACTED] podala odvolání. Toto se opakovalo i po druhém rozhodnutí prvoinstančního soudu a třetí vrácení k dalšímu projednání již nechtěly strany riskovat, a proto se nakonec v řízení před odvolacím soudem uzavřela dohoda. Za dobu řízení o vypořádání SJM se u obžalované vystřídali čtyři právní zástupci, obžalovaná V [REDACTED] byla první z nich. S obžalovanou V [REDACTED] se sešla svědkyně jednou či dvakrát. Primárně řešily jiné věci, ale svědkyně se ptala obžalované V [REDACTED] i na závazek se společností Tribe s tím, že z něho není příliš moudrá. Obžalovaná V [REDACTED] se k tomu nijak nevyjadřovala. Po dobu zastupování obžalované H [REDACTED] obžalovanou V [REDACTED] tuto nikdy nikdo nezastupoval, jistě tedy ne ani kolega M [REDACTED]. Vztah mezi obžalovanou H [REDACTED] a V [REDACTED] na svědkyni působil profesionálně, jako vyložené přátelský se jí nejevil. Když zastoupení převzali další zástupci, opět přišla řeč na závazek vůči společnosti Tribe, ale kolega T [REDACTED] jej nerozebíral a kolegyně M [REDACTED] hovořila o tom, že bude podávat na obžalovanou V [REDACTED] trestní oznámení a že závazek vůči společnosti Tribe považuje za reálný. Příliš do hloubky této věci svědkyně Mgr. M [REDACTED] nešla, jelikož její klient – svědek P [REDACTED], trval na tom, že se věc bude vést v klidu a nebudou žádná trestní oznámení. Osobně i profesně nicméně svědkyně vnímala, že by tam důvod pro trestní oznámení nepochybně byl, neboť měla za to, že jednak došlo k odklonu prostředků z prodeje nemovitosti a jednak byl do SJM uměle tvrzen neexistující závazek, brala to jako smlouvu vyrobenou na zakázku, aby doložila něco, co se ve skutečnosti nestalo. Závazek byl konstruován a tvrzen tak, že šlo o závazek ve výši 5 000 000 Kč vůči společnosti Tribe, přičemž obžalovaná H [REDACTED] již měla údajně uhradit 3 500 000 Kč a k doplacení mělo zbývat 1 500 000 Kč. K tomuto tvrzení byla jako důkaz předložena i smlouva. Šlo o smlouvu zprostředkovatelskou, složitou, nepřehlednou až nepochopitelnou. Jelikož svědkyně Mgr. M [REDACTED] v dané době nebyla příliš profesně zkušená, konzultovala obsah smlouvy i se třemi svými kolegy a jejich názor byl, že smlouva je nesmysl. Ani zpětně viděno za celou svou praxi nic podobného neviděla a nezažila, domnívá se, že autorem smlouvy nebyla žádná z obžalovaných. Smlouvu nechápal ani P [REDACTED], který svědkyni říkal, že o žádné společnosti Tribe nikdy neslyšel. Dle svědkyně jinak pracovala s informacemi od P [REDACTED], které byly stran majetku vcelku přesné, jen chybělo u obžalované H [REDACTED] 3 500 000 Kč, o kterých se domníval, že by je měla mít obžalovaná H [REDACTED] na účtu, ale neměla. Soud v rámci vypořádání SJM pracoval s tím, že tyto peníze byly spotřebovány již za dobu trvání SJM, což pro P [REDACTED] fakticky znamenalo, že z vypořádání dostal o 1 750 000 Kč méně. Dle svědkyně však P [REDACTED] toto nechtěl řešit a chtěl mít vše ukončené. Nakonec se proto uzavřel smír, po 5 letech již byli všichni z toho sporu unavení. Na počátku byl P [REDACTED] přesvědčený, že i při započtení peněz, které si již z účtů vybral, má nárok na cca 5 000 000 Kč od obžalované H [REDACTED]. Toto vycházelo z jeho odhadu, že obžalované H [REDACTED] zůstane hodnotnější rodinný dům, jemu byt, a dále obžalované H [REDACTED] měly zůstat veškeré movité věci včetně zlaté cihly či hodnotnějších automobilů, zatímco P [REDACTED] opustil domácnost jen s osobními věcmi. O tom, že si P [REDACTED] vybral z účtů finanční prostředky a v jaké výši věděl soud rozhodující o vypořádání SJM od samého počátku. Postupem sporu P [REDACTED] ze svých nároků ustupoval, jelikož obžalovaná H [REDACTED] mu odmítala cokoliv dát. Peníze z prodeje domu v [REDACTED] chtěl P [REDACTED] zahrnout do aktiv SJM, a jestliže chyběly, pak chyběly oběma. Svědkyně chtěla, aby se zabývali tím, na co byly peníze spotřebovány, ale P [REDACTED] to řešit nechtěl, byl spokojený v novém vztahu a chtěl za minulostí udělat tlustou čáru. Obžalovaná H [REDACTED] však vše komplikovala, neumožnila jejímu klientovi ani pronajmutí bytu, který tak byl stále prázdný a P [REDACTED] musel každý měsíc platit náklady na provoz bytu. Smír, kterým se celé řízení uzavřelo bylo pro P [REDACTED] velmi nevýhodný, přistoupil na to, že nedostane nic, byť dle svědkyně na určitý vypořádací podíl nárok měl. Ten mu ostatně přirkl i prvostupňový soud, ale P [REDACTED] už chtěl mít vše vyřešené, a proto přistoupil na dohodu, která pro něj výhodná nebyla, i oproti tomu, s čím do řízení o vypořádání SJM vstupoval, byl nakonec v minusu. V průběhu řízení měla obžalovaná H [REDACTED] snahu získat jak rodinný dům, tak i byt v Praze a nelíbilo se jí ani dělení

majetku v poměru 50:50 neboť měla za to, že byla hlavní ekonomický tahoun manželství a pan P. se pouze vezl. P. chtěl dělení 50:50, ale na konci odešli s tím, že vypořádání spravedlivé nebylo.

6. Svědek M. při hlavním líčení vypovídal (na rozdíl od řízení přípravného – viz protokol ze dne 16. 5. 2023). Neví, z čeho konkrétně jsou obžalované obžalovány, ale je mu jasné, že se to týká stejné kauzy, ve které byl odsouzen on. Vše se odehrálo zhruba před deseti lety, kdy měl svědek advokátní kancelář na Kladně, obžalovaná V. byla v té době jeho přítelkyní a současně koncipientem. S obžalovanou H. se svědek poprvé setkal na podzim 2013 a předmětem této schůzky byl závazek obžalované H. vůči společnosti Tribe. Tento obchod se dával dohromady z popudu I. H., mělo se jednat o jakousi daňovou optimalizaci pro obžalovanou H. Společnost Tribe byla pana H., svědek M. smlouvu o zprostředkování podepsal za společnost Tribe, ale nesepisoval ji, autorem byl Mgr. S. z Prahy. Zhruba v létě 2013 se začal řešit rozvod obžalované H., na starost to měla kladenská pobočka jeho advokátní kanceláře. Rozvod jako takový neřešil, podílel se na sporu o vypořádání SJM, psal žalobu na vypořádání a dost možná i nějaká další podání v té věci. Substituční plnou moc na zastupování v dané věci do spisu nejspíše nezakládali. Bylo u nich v kanceláři běžné, že za sebe psali a vypravovali podání, a to včetně koncipientů. Obširněji v rámci své výpovědi popsal tehdejší systém fungování jeho kanceláře, resp. i kanceláře obžalované V., která sice byla samostatný advokát, ale řadu věcí sdíleli, včetně prostor a personálu. Většinu práce ve věci vypořádání SJM dělal za obžalovanou V. svědek M., jelikož ona byla v podstatě ještě na mateřské. K soudům nicméně chodila obžalovaná V. sama, ač se to může jevit jako nelogické a časově náročné, bylo to tak. Nerozumí tomu, proč obžalovaná H. tvrdí, že se poprvé viděli až v prosinci 2016. Viděli se několikrát na jednáních a setkáních v Praze již v roce 2013. Svědek M. se s obžalovanou H. několikrát setkal i v kladenské kanceláři. Najednou bylo někým svědkovi M. sděleno, že obžalovaná H. chce zaplatit ze zprostředkovatelské smlouvy smluvní pokutu a chce tak učinit přes nějaký účet. Společnost Tribe již v té době funkční účet neměla, a tak se peníze vyplatily na účet svědka M. M. následně dle dohody uvedené peníze vybral a uložil je do trezoru odkud v nějaký okamžik zmizely. Pan H. následně vytáhl jakousi smlouvu o postoupení pohledávky na společnost Cerav a že si vše již bude řešit sám. V polovině roku 2014 pak H. tzv. sebral ÚOOZ, jelikož se angažoval ve věci vyřizování pobytu Rusů a dalších cizinců. Svědek zjistil, že H. zastupoval v pobytových řízeních klienty i jeho jménem a skončil vztah jejich důvěry. Svědek se domnívá, že právě H. namluvil obžalované H., že by bylo možno uplatnit kvůli daním vytvářenou smlouvu také v řízení o vypořádání SJM. Svědkovi bylo řečeno, že se vše zařídí, a ať dá smlouvu do žaloby na vypořádání SJM, byť jemu se to nezdálo, jelikož šlo o závazek z podnikání. H. svědka M. ujistoval, že to zařídí. Jelikož k tomu však nebyly bližší podklady, dalo se to i do žaloby jen jako takový odstavec, aniž tušili, z čeho náhrada škody měla vzniknout. Následně se vyčkávalo, jak se spor o vypořádání SJM vyvine. Poté zatkl H. ÚOOZ a svědek M. se stavěl negativně k tomu, aby se cokoliv dalšího v té kauze kolem Tribu dále prohlubovalo a prokazovalo, byla to dle jeho názoru jasná levá („h.“). Jelikož svědek M. podrazem H. přišel o peníze H., musel z druhé strany přesvědčit obžalovanou V., aby ještě pokračovala ve věci vypořádání SJM. Svědek M. se následně rozhodl, že uplatňování Tribu v řízení o vypořádání SJM bude záměrně bojkotovat a tzv. prošvihl koncentrační lhůtu. Takto jednal bez vědomí obžalované V. a věc sabotoval i bez vědomí obžalované H. Shodou okolností a v důsledku nešikovnosti soudkyně se však po odvolání vrátila věc zpět před koncentrační lhůtu. Následně pak svědek M. založil schválně do spisu svou verzi smlouvy o zprostředkování a zakládal ji v originále. První rozsudek ve věci byl vyhlášen v roce 2016, přičemž se pochopitelně nezabýval pohledávkou společnosti Tribe a jejím dopadem do SJM P. a obžalované H. Rozhodnutí, které padlo, se vůbec nelíbilo obžalované H., měla za to, že ji obžalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

V [redacted] a svědek M [redacted] zastupují špatně a že je třeba, aby změnila právního zástupce. Obžalovaná H [redacted] navíc nebyla spokojená ani s částkou, kterou ji obžalovaná V [redacted] naučtovala za zastupování. Poté byla vyvolána schůzka, kdy se obžalovaná H [redacted] začala shánět po svých penězích, které měla přes předstíraný kontrakt se společností Tribe získat zpět. Toto bylo pro obžalovanou V [redacted] absolutní novum, pro svědka M [redacted] nikoliv. Když došlo na schůzku v roce 2016, předstírala obžalovaná H [redacted], že svědka M [redacted] nezná. Říkala jim, že už nechce pokračovat v řízení, což jemu a obžalované V [redacted] bylo v podstatě jedno, jelikož už obžalovanou H [redacted] nezastupovali, přičemž současně svědkovi M [redacted] by se ale hodilo, pokud by se řízení protáhlo, a tak obžalované H [redacted] říkali, že je v jejím zájmu, aby odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podala. Obžalovaná H [redacted] jim sdělila, že své zastupování předala jakési charitě, což se později ukázalo, že byla kolegyně M [redacted], která později velmi nevybíravým způsobem vydírala svědka M [redacted] i obžalovanou V [redacted], že pokud peníze nevrátí, podá na ně trestní oznámení. Na schůzce s obžalovanou H [redacted] hrál svědek M [redacted] o čas, proto se hovořilo o zpětném chodu. Svědek M [redacted] v tu dobu neměl peníze, které si k němu do úschovy uložila obžalovaná H [redacted], ale doufal, že je brzy mít bude, což se nepodařilo a dřív došlo na podání trestního oznámení. Věc nakonec došla až k odsouzení svědka, což doposud vnímá jako nespravedlnost. Svědkovi se současně jeví být komické, že on byl odsouzen a současně se tu řeší tato kauza, kde není žádný podvedený. Dle svědka M [redacted] jím nemůže být ani P [redacted], který i v jeho trestní kauze vypovídal tak, že se podvedený být necítí. Že obžalovaná V [redacted] půjčovala obžalované H [redacted] nějaké peníze, o tom svědek nevěděl, zjistil to až v roce 2015 či 2016 a říkal, že se zbláznila. Až ze svého spisu se pak svědek M [redacted] dozvěděl, že takto obžalovaná V [redacted] půjčila obžalované H [redacted] 550 000 Kč. Šlo o peníze, o kterých neměl svědek M [redacted] ponětí, ví, že se peníze obžalované V [redacted] nevrátily, obžalovaná H [redacted] jí nezaplatila ani za právní služby. Na základě jakého titulu probíhaly půjčky mezi obžalovanou V [redacted] a H [redacted] se svědek ptal, ale nebylo mu to rozumně vysvětleno. Měl povědomí o tom, že mezi obžalovanou V [redacted] a svědkem H [redacted] jsou vzájemné antipatie. Obžalovanou V [redacted] rozčiloval způsob práce svědka H [redacted] i věci, které mu svědek M [redacted] z důvodu dlouholeté známosti toleroval. Následně svědek ve stručnosti popsal způsob fungování jeho kanceláře v inkriminované době a také systém koloběhu jednotlivých spisů přes referující osoby a lhůtované „budníky“. Připustil, že určité spisy a klienty měl na starosti výhradně on sám, jakožto hlavní advokát, další spisy si rozdělovali např. dle specializace a toho, jaké právní odvětví, komu vyhovuje. Poté co byly obhájcem obžalované V [redacted] svědkovi předloženy dvě listiny s rukou psanými poznámkami, uvedl, že jde o jeho pokyny a také objasnil jejich význam. Šlo o dvě podání ve věci vypořádání společného jmění manželů, a to ze dne 14. 4. 2015 a 7. 10. 2015. Zpětně již svědek nedokázal určit, zda jeho pokyn a parafa na podání figurují proto, že by je přímo psal či je jen kontroloval. S ohledem na formu a obsah rukou psaných poznámek se spíše přikláněl k tomu, že podání z 14. 4. 2015 psal a podání, kde je i poznámka OK, nejspíše jen kontroloval. Ohledně smlouvy o zprostředkování a jejího podpisu, tuto mu předložil svědek H [redacted] a autorem smlouvy byl advokát Mgr. S [redacted]. Svědek M [redacted] smlouvu podepisoval za Tribe, ale s obžalovanou H [redacted] se u toho nesetkal. Účet úschov obžalované H [redacted] sdělil na schůzce u McDonalda na podzim 2013 a peníze, které k němu obžalovaná zaslala později vybíral na hotovost do trezoru právě z pokynu obžalované H [redacted], resp. hlavně svědka H [redacted]. Podrobnosti se dojednaly na podzimní schůzce, u které ale H [redacted] nebyl. Kdy poprvé sdělil svědek M [redacted], že se společností Tribe není vše zcela v pořádku si již nevybavil, nejspíše to bylo někdy v druhé polovině roku 2015, možná později. Směrem k obžalované V [redacted] jako krajní řešení problému s Tribem a chybějícími 3,5 miliony Kč nastínil, že by případně musel vše zaplatit tzv. ze svého, ale poté mu nevyšel obchod s pozemky, už na to nedošlo.

7. Jako další svědek vypovídal ve věci I [redacted] H [redacted]. Uvedl, že nemá příliš představu, jaká věc je u soudu řešena, ale z obžalovaných zná paní V [redacted], která je partnerkou pana M [redacted]. Poznal

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

ji, když nastoupila do kanceláře pana M. jako koncipient a následně se z ní stala advokátka. Příliš s obžalovanou V. při chodu kanceláře, se kterou svědek spolupracoval, do kontaktu nepřicházel. S panem M. a jeho kanceláří spolupracoval svědek cca od roku 2000, jelikož je bývalý policista, měl na starosti pátrací a vyhledávací činnost. Měl v kanceláři vyčleněno i své místo pro stůl a počítač, ale času v kanceláři příliš netrávil, pohyboval se spíše v terénu. V rámci této činnosti si nevybavuje žádnou konkrétní kauzu, na které by spolupracoval s obžalovanou V. či že by ona přišla, aby jí s něčím pomáhal. Druhou obžalovanou, jejíž jméno si svědek přečetl u dveří jednací síně, nezná a nic mu neříká ani jméno P. Její jméno už v minulosti slyšel, neboť měl údajně od ní převzít v deseti případech 350 000 Kč, tj. celkem 3 500 000 Kč. Na to byly zkoumány jeho podpisy a ukázalo se, že podpisy svědka kdosi zneužil a použil je na potvrzeních o převzetí zmíněných částek. Ohledně společnosti Tribe uvedl svědek, že pro tuto společnost zařizoval živnostenskou činnost na dovoz a nákup paliv a maziv. Společnost nicméně žádnou reálnou činnost nevykonávala, šlo o připravenou schránku připravenou k případnému prodeji, neboť v tehdejší době byla velká poptávka po společnostech zabývajících se oborem paliv. Nevybavuje si žádnou souvislost mezi společností Tribe a obžalovanou H. V rámci činnosti pro kancelář nebylo jeho úkolem zajišťovat rozhodčí doložky, naopak sám M. byl navázaný na pražskou advokátní kancelář, resp. advokáta, který vykonával také činnost rozhodce. Nebyl tedy důvod, aby toto obstarával svědek H. Sám svědek se stal obětí machinace s rozhodčí doložkou, kterou vydal JUDr. Z. a přišel tak o peníze. Dříve bral svědek H. pana M. v podstatě jako svého bratra, ale má dojem, že již pod vlivem obžalované V. se jejich vztah ochladil až ho nakonec M. okradl za příspěví rozhodčí doložky. Společnost C. si svědek H. vybavuje, jelikož také souvisí s obdobím, kdy ochladly vztahy mezi ním a panem M. Do kanceláře k nim přišli tři nabušení muži, kteří hledali pana M., jelikož je měl připravit o 12 000 000 Kč. Sháněli i svědka H., kterého si M. tzv. napsal do té společnosti C., stejně jako D. T. M. se před muži tehdy schoval a svědek H. v tu chvíli pochopil, proč se na kancelář montovaly kamery, přes které mohl M. monitorovat, kdo do kanceláře přichází. Přestože H. ve společnosti byl psaný, nikdy pro ni nic nedělal. Jak fungovala v rámci kanceláře obžalovaná V., nebyl schopen svědek H. přiblížit, u M. to bylo tak, že často práci delegoval na koncipienty a jel pryč. Kategoricky svědek vyloučil, že by snad měl přístup do e-mailové schránky či datové schránky obžalované V., stejně tak nemohl ani do jejího internetového bankovníctví. Zda za obžalovanou V. vyřizoval nějaké věci M., o tom svědek povědomí nemá. Ani svědkovi svědek M. vysloveně neudílel pokyny, spíše spolupracovali a M. mu hodně pomáhal ve věcech pobytu cizinců kolem roku 2014. Neměli spolu žádnou smlouvu, vše jim od roku 2000 fungovalo bez problémů, dokud M. nepoznal obžalovanou V. Stejně jako svědek H. pokyny nedostával ani je nedával. Příjmy si zajišťoval svědek sám, nebyl ničím zaměstnanec. Ohledně zpronevěry advokátní úschovy, o té se svědek H. dozvěděl, když byl ve věznici Jiříce, vyslyšali ho přes videokonferenci a ukazovali mu nějaké podpisy na potvrzení o převzetí částek 350 000 Kč.

8. Z protokolů o hlavním líčení ve věci zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021 bylo zjištěno, že v této věci vypovídala dne 18. 2. 2022 v postavení svědka obžalovaná V., která po řádném poučení dle § 100 a § 101 tr. řádu uvedla „že je partnerkou v tamní věci obžalovaného M., se kterým má dvě děti, ale práva odeprít výpověď nevyužila. H. se k ní dostala na doporučení od bývalého kolegy H., šlo o jednu z jejích prvních klientek, kterou měla jako samostatná advokátka, po složení zkoušek šla na rodičovskou dovolenou, která jí končila v roce 2013. Nejprve spolu komunikovali po e-mailu, pak i osobně. H. jí vysvětlovala, že se s ní rozešel manžel, že jí o vše obral, že vybral peníze z účtů, sebral veškerou hotovost i cennosti. Nejprve zvažovali možnost mediace, že by se možná ještě dal vztah obnovit, a když to manžel H. odmítl, tak se z toho H. hroutila. H. chtěla, aby V. převzala její zastupování při rozvodu manželství a vypořádání společného jmění. Nejprve tedy za H. podala

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

žádost o rozvod. Rozvodové řízení proběhlo v pořádku, prosadila tam i to, že manželství se rozpadlo z důvodu odchodu manžela H. Pak se začalo řešit vypořádání společného jmění manželů, kdy od H. měla pokyn, aby se jí vrátilo pokud možno všechno, protože zásluhy na příjmech měla především klientka, podnikání bylo na její IČO, zatímco bývalý manžel H. byl „zedník“. H. jí předložila soupis jejich majetku, na jehož základě začala V. připravovat návrh na vypořádání společného jmění manželů. Již na tomto soupisu figurovalo, že je tam dluh 5 000 000 Kč. Nejprve k tomu V. neměla žádné bližší informace, později se dostala ke kopii smlouvy se společností TRIBE. To jí udivilo, protože tuto společnost podle názvu již znala ze svého působení na pozici koncipientky v advokátní kanceláři M., věděla, že ji zastupuje M., že v ní figuruje svědek H. a pan S. a že se zabývá dovozem a vývozem pohonných hmot, ale jinak k ní neví nic bližšího. Sama s touto společností nic neřešila. Neměla důvod to nějak přezkoumávat a závazek zařadila do návrhu na vypořádání. Řešily pak s H. vypořádání a podklady k němu, H. s ní rovněž řešila možnost vydělení dcery či trestního oznámení na bývalého manžela. V průběhu času měla s H. řadu schůzek, jezdila za ní i do Prahy. V McDonaldu proběhlo několik schůzek, neví, jestli se některé z nich účastnil M., myslí si, že se spíše společně viděli při některé z návštěv H. v advokátní kanceláři. Poté, co proběhla ohledně vypořádání společného jmění manželů schůzka V., H., jejího bývalého manžela a jeho právní zástupkyně, na které se řešil závazek TRIBE, bývalý manžel H. uvedl, že tento závazek neuznává, že nic takového nepodepsal. V. se pak ještě bez H. setkala s právní zástupkyní protistrany, která V. upozorňovala, že věci nejsou tak, jak V. tvrdí H. V. pak ještě řešila s H., jestli si je jistá tím, že chce při vypořádání řešit i závazek ze smlouvy s TRIBE, protože když to bývalý manžel popírá, může rychle získat výhodu, že je to velký závazek a může tvrdit, že o něm nevěděl a že závazek má jít pouze za H. H. jí ale říkala, že si to nějakým způsobem zařídí, že má možnost si sehnat rozhodce, že to pro ni bude výhodnější a že jí to již zařizuje svědek H. V. pouze svědku H. urgovala k rozhodčímu nálezu, protože ho potřebovala jako podklad pro soud a svědek H. jí ujist'oval, že to už je připravené a že už se o tom rozhoduje, ale rozhodčí nález stále nikde nebyl. Nakonec ho nikdy neviděla. Kromě tohoto upomínání neměla s rozhodčím nálezem nic společného. V. netuší, kdy a jak se H. seznámila se svědkem H., ale opakovaně je viděla v advokátní kanceláři, kde se o něčem dohadovali. V. byla zvyklá, že za svědkem H. jezdí do kanceláře klienti a jeho známí. Svědek H. se V. snažil radit, jak má věc H. řešit, což jí štválo, protože právní stránce nerozuměl. Odmítala ho poslouchat, zajímala se jen o rozhodčí nález a jednou s ní pak svědek H. mluvil o tom, že sehnal nějaké svědky, kteří budou schopni dosvědčit smlouvu s TRIBE a že s touto společností jednal bývalý manžel H. Podle V. ta smlouva byla starší, z doby, kdy H. se svým tehdejším manželem podnikali na benzínových pumpách a šlo o formu „daňové optimalizace“. V. to blíže nezkoumala, z etického hlediska se ani nesmí pátrat, jestli jsou věci skutečně tak, jak jí tvrdí klient. H. jí tvrdila, že ji tuto smlouvu donutil podepsat bývalý manžel, protože podnikání bylo na její IČO. Pokud jde o konkrétní smlouvu o zprostředkování, tak ta byla podepsána na jedné straně M. a na druhé straně H. H. měla na čerpacích stanicích zajistit odběry pohonných hmot, mělo jít o desítky milionů, takže V. H. uváděná výše smluvní pokuty 5 000 000 Kč přišla adekvátní, ale jak byla smluvní pokuta nastavena přímo ve smlouvě, si neuvědomuje (později ve výpovědi uvedla, že má za to, že v ní byla uvedena přímo takováto částka). H. neměla na úhradu celých 5 000 000 Kč, tak si půjčila 3 500 000 Kč a ty pak uhradila M., protože to byl právní zástupce TRIBE. V. neví, zda této úhradě předcházela nějaká smlouva nebo jednání. Tato úhrada s ní souvisela pouze v tom smyslu, že potřebovala vědět, jaká jsou aktiva a pasiva společného jmění manželů. Domnívá se, že si H. předmětné 3 500 000 Kč půjčila od svědku H., dovozuje to z toho, že se pak svědek H. o věc zajímal. H. jí říkala, že si musela půjčit a když se o tom poprvé bavily, tak jí H. říkala, že peníze dala do úschovy, ale když pak viděla smlouvu o úschově, tak

viděla, že je padělaná. Po rozkolu mezi M a svědkem H se v kanceláři sešlo asi 50 plných mocí, kde svědek H právě takto padělal podpis M. Smlouvu o úschově V poprvé viděla, až když věc řešila paní M, rozhodně ji za M nepodepisovala. M jí k tomu pak řekl, že sice šlo o účet úschovy, ale o úschovu nešlo. Dovozuje z povahy věci, že H musela již dříve jednat s M, ale o tom, že od ní měl M vystavenou plnou moc, se dozvěděla až v rámci vyšetřování. Co je jí známo, tak předmětných 3 500 000 Kč bylo vyplaceno panu H, potažmo TRIBE. Pokud jde o pohledávku za TRIBE, tak ta význam pro vypořádání společného jmění manželů měla, V uplatnila pohledávku za TRIBE a později, když ji měla k dispozici, založila do spisu i předmětnou smlouvu. O H se jako klientku nadstandardně starala, i jí v době její nepřítomnosti přebírala poštu a pak jí zasílala oskenovanou H e-mailem. Půjčovala jí i z peněz, které měla od své matky, protože poškozená plakala, že nemá ani na jídlo a slibovala, že V vrátí peníze a k tomu 50 % navíc. V to brala jako dobrou investici, jelikož věděla, že v rámci vypořádání společného jmění H majetek získá. Postupně jí takto půjčila celkem 550 000 Kč. Během schůzek H V podepisovala plné moci na rozvod a vypořádání společného jmění manželů a po výpovědi právních služeb převzetí dokumentů, jinak nebyl důvod, aby jí H něco podepisovala. Rozkol mezi V a H nastal, když H předala vyúčtování svých služeb. H jí vypověděla zastupování a v prosinci 2016 proběhla schůzka V, H a M, kde H hlavně nechtěla platit odměnu V a rozčilovala se, že je to moc. Řešilo se rovněž to, že by se H měla ve věci vypořádání společného jmění manželů odvolat. H na schůzce chtěla vrátit peníze, které poslala na TRIBE, M jí řekl, že se to pro ni pokusí zařídit, domluvit se s těmi lidmi. Pokud tam tehdy zmiňovala něco k tomu, proč se to dělalo, tak v nějaký moment si již byla téměř jistá, že pravý cíl nebyl hradit nějakou pohledávku, ale poškodit bývalého manžela. Pokud tam bylo něco zmiňováno o zpětném chodu, tak si již nic bližšího nepamatuje. Jestli tam zazněla žádost o vyplacení peněz v hotovosti, si již V nevzpomíná. Přišlo jí, že H ze schůzky odcházela poměrně uklidněná, ale pak V volala paní M, že je novou zástupkyní H a požadovala po ní, aby jí vrátila peníze, na což jí V odpověděla, že nemá co vracet a že naopak H dluží jí. Na to jí paní M hrozila trestním stíháním. V to nechtěla řešit po telefonu a při osobní schůzce pak paní M vysvětlila, jak to bylo doopravdy. Řešila se kvůli tomu i stížnost na advokátní komoře. K osobě svědka H V uvedla, že ten působil v advokátní kanceláři M ještě před tím, než V M coby advokátní koncipientka poznala, působil na ní tak, že sháněl klienty, ale od počátku s ním neměla dobré vztahy, protože za nimi přicházeli klienti, kterým prý řekl, že to jednoduché a předem vyhrané, ale ve skutečnosti to bylo složitější a s těmi lidmi se pak špatně jednalo a vysvětlovalo, proč nebyli úspěšní. Postupem času se svědek H začal chovat čím dál divněji, upozorňovala na to M, ale ten se ho dlouho zastával a víc začal situaci řešit až poté, co se vyměnila sekretářka, kterou V upozornila, ať si na aktivity svědka H dává pozor, protože předchozí sekretářka mu „šla na ruku“. Zjistilo se, že si svědek H dlouhodobě bral z trezoru peníze, že řešil věci přes datové schránky atd. Ohledně trezoru byla praxe taková, že se do trezoru ukládaly jak peníze klientů tak mzdy zaměstnanců atd. Šlo jak o peníze V, M, tak peníze vybrané od klientů tak pro klienty. Někdy bylo v trezoru hodně peněz. Svědek H měl „ustálenou praxi“, že si vzal třeba 2-5 tisíc Kč, podepsal to a pak peníze zase vrátil, ale pak začal na vracení „zapomínat“ a začaly mizet i vyšší částky, třeba 80 000 Kč. K doplňujícím dotazům V uvedla, že do vnitřní skříňky trezoru měl přístup jen M, ale do zbylé části trezoru měla přístup i sekretářka, svědek H, vlastně i všichni ostatní. I svědek H si do trezoru dával peníze, původně si myslela, že jsou jeho, ale později se dozvěděla, že neoprávněně vybírá zálohy od jejich klientů. Konflikt mezi M a svědkem H vygradoval v roce 2015 nebo 2016, kdy se vyměnili v kanceláři zámky a svědek H do ní ztratil přístup. Na e-mailovou komunikaci s H si vzpomíná, psali si hodně, vybavuje si, že jí H říkala, že jej její anděl strážný, či že se řešilo, co by mělo být zahrnuto do vypořádání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Na to, že by e-mailem referovala výsledek jednání s právní zástupkyní protistrany (bývalého manžela) si nevzpomíná, ale asi to referovala, protože v době, kdy byla H. v zahraničí, vše řešily přes e-maily. Později si pak hodně telefonovaly. O vrácení půjčených peněz V. H. neupomínala, protože se čekalo na vypořádání společného jmění a pak začala H. s tím, že jí okradli. Pak jí už přišlo bezpředmětné ty peníze vymáhat. Pokud jde o přípravu H. na soudní jednání, tak si spíše než e-maily vybaví osobní schůzky. V. byly předloženy k vyjádření části e-mailové komunikace, kdy potvrdila, že používala emailové adresy a soukromě „evavel“, ale konkrétní e-maily si již zpravidla nevybavila, upozornila, že některé části obsahu neseď, jak je možné, že odešly z její adresy si neumí vysvětlit. Např. k č. l. 142 nejprve uvedla, že pokud jde o popis čekání na rozhodčí nález, tak to odpovídá průběhu událostí, po upozornění na rozpor, že ve výpovědi uvedla, že rozhodčí nález zajišťoval svědek H. a V. s ním neměla nic společného, zatímco v předmětném e-mailu se také píše, že chtěla mít jistotu a vybrat kvalitního a nenapadnutelného rozhodce, se V. omluvila, že text pořádně nedočetla a pokud obsahuje něco takového, tak je to nesmysl, neví jak je možné, že to odešlo z její soukromé adresy, protože něco takového rozhodně nemohla napsat. Pokud jde o e-mail, kde uvádí, co má H. uvádět u soudu, vysvětlila, že jí H. opakovala, že neví, co má říkat, že je nervózní, tak jí opakovala to, co jí předtím H. sama říkala. Pokud jde o e-mail kde V. uváděla, že u H., rozhodně nešlo o běžné vypořádání majetku, zatímco ve výpovědi ho označila v kontextu toho, že se po návratu z rodičovské dovolené o situaci H. nepotřebovala s M. radit, protože šlo o standardní vypořádání, které nebylo těžké či složité, V. uvedla, že si na předmětný e-mail nepamatuje a neví jak se k tomu vyjádřit. Pokud jde o list poznámek č. l. 329 V. k němu uvedla, že jde o její písmo, papír přinesla H., V. jí upozorňovala, že nestačí přijít se smlouvou, na což jí H. řekla, že si to zařídí, že bude rozhodčí nález. V. tyto poznámky dělala a vše rozkreslovala podle toho, co jí říkala H. Pokud jde o to, že v rozepsaném plánu figuruje úschova, V. zopakovala, že si dělala poznámky, podle toho, co jí H. říkala, a to H. tvrdila, že tam měla být úschova.“

9. K důkazu byl současně proveden celý připojený spis zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021, jehož součástí jsou rovněž zvukové záznamy z příslušných termínů hlavního líčení včetně termínu, při kterém vypovídala v postavení svědka obžalovaná V. Ze spisu bylo dále zjištěno, že rozsudek v dané věci nabyt právní moci dne 18. 3. 2022, a to ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 11To 162/2022, který zrušil a znovu rozhodl ve výroku o náhradě škody. Zmíněná rozhodnutí posléze obstála jak v dovolacím řízení (původně v něm měla odsouzeného M. zastupovat obžalovaná V. – viz čl. 1117 5T 130/2021), kdy Nejvyšší soud dovolání M. odmítl usnesením 4Tdo 965/2022 ze dne 31. 1. 2023, tak i v řízení o stížnosti pro porušení zákona, kterou Nejvyšší soud zamítl dne 19. 2. 2024 usnesením 4Tz 109/2023. Odsouzený M. neuspěl se svou argumentací proti rozsudku zdejšího senátu 5T ani před Ústavním soudem, který ústavní stížnost odmítl usnesením sp. zn. II. ÚS 1426/23 ze dne 11. 7. 2023.
10. Vložení částky 3 500 000 Kč ze strany obžalované H. na úschovní účet svědka M. č. potvrzují příkazy k úhradě s podacím razítkem banky ze dne 7. 11. 2013, a rovněž tak i výpis transakcí na úschovním účtu svědka M., kam bylo 3 500 000 Kč připsáno ve dvou platbách (3 000 000 a 500 000 Kč) dne 11. 11. 2023. Současně obžalovaná H. (tehdy ještě P.) vybrala z účtu u Komerční banky č. částku 100 000 Kč v hotovosti. K dispozici měl soud dále kopii smlouvy o advokátní úschově bez uvedení data, uzavřenou mezi obžalovanou H. a svědkem M., přičemž šlo o částku 3 500 000 Kč, jež měl být složena do 5 dnů od podpisu smlouvy. Ke smlouvě bylo dále přiloženo sedm potvrzení o převzetí částek 350 000 Kč v rozmezí od 21. 3. 2014 do 13. 6. 2014, u nichž byl dopsán text „P. – Seraf a. s.“ a ve všech případech totožný podpis. Otázka pisatelů

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

byla řešeno již ve věci zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021, kde byla přibrána soudní znalkyně z oboru písmoznaectví, specializace ruční písmo Mgr. H. H.

11. Daný posudek ze dne 9. 9. 2019, jakož i jeho doplněk ze dne 5. 10. 2020 byly v podobě listinných důkazů provedeny také v tomto trestním řízení. Znalkyně zjistila, že jde o prvopisy, na potvrzeních 1, 4, 5, 6 a 7 byly zjištěny protlaky odpovídající tomu, že předmětné listiny sloužily jako podložka pro psaní dalších listin s obdobně umístěnou podpisovou doložkou. Dle znalkyně jde o podpisy spontánní, vykazující menší vnitřní variabilitu, která je spíše typická pro podpisy vyhotovené v krátkém časovém sledu, nikoliv pro delší časové rozmezí odpovídajících uvedených datací. Pokud jde o jejich autorství, dle poměrně rozsáhlého srovnávacího materiálu znalkyně shledala, že kategoricky kladně jde o pravé podpisy svědka I. H. Znalkyně dále poukázala na značně nestandardní formát těchto potvrzení (proužky 21x2 cm) s tím, že k vyhotovení těchto listin došlo zneužitím dokumentů s pravými podpisy I. H. (tedy zřejmě k odstřížení pruhu papíru s podpisem, kdy vedle podpisu pak mohl být doplněn příslušný text). Pokud jde o zbývající rukopisný text na těchto potvrzeních, dle znalkyně lze kategoricky určit, že jejich pisatelem byl svědek M.
12. Z kupní smlouvy ze dne 14. 5. 2010 bylo zjištěno, že obžalovaná H. a její tehdejší manžel P. prodali nemovitost čp. na pozemku st. v katastrálním území ce za kupní cenu 1 850 000 Kč. Kupní cena měla být vyplacena na účet prodávajících (obžalovaná H. a její tehdejší manžel) č.
13. Další kupní smlouva založená ve spise dokládá prodej nemovitosti čp. v katastrálním území, k němuž došlo na přelomu března a dubna 2013 za částku 3 200 000 Kč, kdy obžalovaná H. a svědek P. stáli, ještě jakožto manželé, na straně prodávajících.
14. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 30C 719/2013 ze dne 11. 12. 2013 bylo zjištěno, že manželství obžalované H. a Z. P. bylo k uvedenému datu rozvedeno.
15. K důkazu byly dále provedeny informace o účtech vedených na jméno svědka P. z nichž bylo zjištěno, že ze spořicího účtu vedeného u ČSOB č. bylo vybráno 1 928 218,12 Kč (tj. veškeré zde uložené prostředky), které byly dne 23. 10. 2013 připsány na účet č. odkud byly následně dne 29. 10. 2013 v částce 1 900 000 Kč vybrány. Ze smlouvy o zřízení a vedení termínovaného účtu bylo zjištěno, že tento účet č. u Komerční Banky byl veden na jméno svědka P., zřízen v červenci 2009 s vkladem 53 627,46 EUR. Na jméno svědka P. byl veden také majetkový účet státních dluhopisů, na němž byl počáteční stav dluhopisů o jmenovité hodnotě 1 Kč 1 010 000 a k 30. 6. 2014 bylo dluhopisů o 500 000 méně a k 30. 9. 2014 o dalších 500 000 méně. Z kopie pokladního dokladu ze dne 26. 7. 2013 vydaného Českou spořitelnou bylo zjištěno, že svědek P. provedl uvedeného dne z účtu č. částku 380 000 Kč.
16. Ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 5. 10. 2013 bylo zjištěno, že tato měla být uzavřena mezi společnostmi Tribe s. r. o. a Seraf a. s., kdy předmětem smlouvy měla být pohledávka 5 000 000 Kč, kterou měla společnost Tribe vůči obžalované H., a to z titulu smluvní pokuty a náhrady škody ze smlouvy o zprostředkování uzavřené dne 15. 5. 2012. Také tato smlouva byla předmětem odborného přezkumu znalkyně, kdy bylo zjištěno, že v rovině střední pravděpodobnosti je na listině pravý podpis I. S., v případě podpisu svědka H. pak jde o pravý podpis v rovině vysoké pravděpodobnosti. Ke smlouvě je připsán text „převzal osobně“ s nečitelným podpisem, kdy u připojeného textu bylo kategoricky stanoveno, že jej napsal svědek M. Jelikož jde o kopii nebyla vyloučena možnost technického padělání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

17. Z dohody o narovnání (předložena v řízení sp. zn. 5T 130/2021 svědkem M [redacted]) bylo zjištěno, že tato je datována k 8. 3. 2014, kdy dle jejího textu ji měla uzavřít společnost SERAF zastoupená I [redacted] H [redacted] a obžalovaná H [redacted] zastoupená svědkem M [redacted] a to ohledně závazku obžalované H [redacted] z titulu smluvní pokuty a náhrady škody ve výši 5 000 000 Kč ze Smlouvy o zprostředkování ze dne 15. 5. 2012. Strany učinily existenci závazku nesporným a následně sjednaly, že jeho výše bude ponížena na 3 500 000 Kč, které se povinná zavázala uhradit tak, že 1 000 000 Kč bude uhrazen před podpisem dohody, 1 500 000 Kč do 30 dnů od podpisu dohody a zbytek částky měl být doplacen do 30. 6. 2014. Bylo ujednáno, že platby mohou proběhnout v hotovosti, nebo na účet společnosti č. [redacted]. Jde o kopii s vidimačnickou doložkou Magistrátu města Kladna z 10. 3. 2017.
18. K důkazu dále byla provedena smlouva o zprostředkování mezi společností TRIBE s.r.o. coby zájemcem a obžalovanou H [redacted] coby zprostředkovatelem, a to ve verzi datované k 12. 5. 2012 či respektive k 15. 5. 2012 (otisk razítka u zprostředkovatele), dle které má sice dle hlavičky za společnost TRIBE s.r.o. jednat I [redacted] S [redacted], ale na poslední straně smlouvy je u zájemce otisk razítka svědka M [redacted] a nečitelný podpis a dále údajný podpis obžalované H [redacted]. Dle této smlouvy měl zprostředkovatel zajistit zájemci uzavření kupní smlouvy s třetí osobou na dále specifikované pohonné hmoty a to na benzín BA 95 N Natural, BA 98 Plus, BA 95 ADITIV (aditivovaný benzín), naftu motorové třídy B, D, F (MONA B, D, F), motorovou naftu třídy 2 a motorovou naftu ADITIV (aditivovanou naftu), smlouva obsahuje určení výpočtu pro BA 95 N, BA 98 Plus, BA 95 ADITIV a MONA B, D, F (nikoliv pro poslední dva druhy nafty). Je uvedena doba platnosti smlouvy, nikoliv však jaký objem prodeje má být zprostředkovatelem zajištěn, pouze je zmíněno, že ceny jsou v jednotkách 1000 l. Pro případ porušení dále rozebíraných povinností stran byly sjednány smluvní pokuty vycházející z provize 3,5 % měsíčně z celkového objemu pohonných hmot s odkazem na bod II smlouvy, kde konkrétní objem nebyl ujednáno, za porušení měla druhá straně náležet smluvní pokuta ve výši provize za 3 po sobě jdoucí kalendářní měsíce, minimálně však 4 000 000 Kč. Smlouva obsahuje rozhodčí doložku.
19. Je třeba podotknout, že v rámci spisového materiálu sp. zn. 5T 130/2021 je tato smlouva o zprostředkování k dispozici ještě ve stejné verzi (na BA 95 N a další) bez vyplnění dat či podpisů. V kopii je pak k dispozici kopie další verze, která v zásadě odpovídá předchozímu „konceptu“ bez dat či podpisů, ale nejde o identický výtisk (např. II.2 – tabulka vytištěna bez rámečku), kdy na této verzi je rukou vypsáno datum uzavření 15. 5. 2012 (na místě kde v dříve zmíněné verzi je napsáno 12. 5. 2012), u zprostředkovatele je nečitelný podpis u zájemce je otisk razítka společnosti TRIBE s.r.o. a podpis znějící I [redacted] S [redacted]. Tato verze byla předmětem znaleckého zkoumání se závěrem, že u obžalované H [redacted] i I [redacted] S [redacted] jde o padělky, respektive fotokopie napodobených podpisů. Dále existovala tato smlouva ve verzi jakéhosi konceptu s rukopisnými poznámkami (taktéž verze zmíněná ve znaleckém posudku, jež byl proveden k důkazu jakožto listina), kdy jejím předmětem mělo být: BA 91 Speciál, BA 91 N Normal benzín automobilový bezolovnatý: BA 95 N Natural, nafta motorová. V textu jsou pasáže o benzínech 91 přeškrtnuty, dále jsou zde poznámky ke stanovení cen, jaká je běžná komise a další, v textu jsou i další odlišnosti od výše popsaných verzí, některé pasáže obsahují vynechávky pro doplnění. Tato verze smlouvy není datována ani podepsána, v hlavičce je toliko uvedeno, že za společnost TRIBE s.r.o. má jednat I [redacted] S [redacted]. Autorem ručně psaných poznámek poukazujících na nesmysly ve smlouvě je obžalovaná H [redacted].
20. K dispozici měl dále soud kopii lístku s ručně psanou poznámkou, resp. podtrženým textem „účet úschovy:“ pod tím přeškrtnuté číslo [redacted] a pod tím nepřeškrtnuté číslo [redacted]. Z připojeného spisu 5T 130/2021, jakož i znaleckého posudku z odvětví

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

písmoznalectví (viz čl. 260) je patrné, že tato kopie byla pořízena z listiny, která současně na druhé straně nese schéma plánovaného postupu (čl. 593), jež je kombinací tištěného textu o čtyřech bodech a rukou psaných poznámek (dle posudku z oboru písmoznalectví jde o text napsaný obžalovanou V [REDAKCE], což ostatně ani ona sama nepopírá). Tištěný text je rozdělen do bodů 1) až 4), kdy u bodu 1) je text „smlouva o úschově s jiným advokátem na hotovost (dispozice jen s písemným souhlasem klienta)“, u bodu 2) text „smlouva o zprostředkování“ s třemi odrážkami „smluvní pokuta pro případ porušení; náhrada škody; rozhodčí doložka“, u bodu 3) text „vznik závazku vůči SJM“ se čtyřmi odrážkami „zápis o přímé vykonatelnosti (notář) nebo; rozhodčí nález nebo; soudní žaloba s rozsudkem nebo; soudní žaloba se smírem“ a u bodu 4) text „vedení exekuce na SJM nebo pouze „přihlášení“ závazku do vypořádání SJM“, pod tištěný text jsou ručně dopsané další body „ROZH. NÁLEZ“, „POVINNOST K ÚHRADĚ ČÁSTKY“, „NUTNOST DÁT PENÍZE DO ÚSCHOVY“, „NA VLASTNÍM ÚČTU 0“ (číslice nula dvakrát podtržená), následuje schéma dělení účtů a nemovitostí včetně vyznačení „2 000 000 (TRIBE)“ spojených s kolonkou exekuce, zakreslenou na obrázku domu.

21. Obžalovanou V [REDAKCE] založená kopie rukopisných poznámek (č. l. 594) má dva sloupce, kde v levém je pod „MAME“ uveden s částkami dům, byt, vybavení, poté je rozepsáno, co má kdo v hotovosti a jak by to vše vycházelo při rozdělení na poloviny, v pravém sloupci je nahoře napsáno dluh 5 000 000 Kč s dopsanou poznámkou „a já si vezmu (dluh půjde za mnou majetek“, pod tím jsou tři částky jako neobjasněné věci, suma 8 928 000 Kč „+ EURA účet“ s poznámkou „minimálně 1. mil. –“

22. K důkazu byla dále provedena e-mailová komunikace, resp. její fragmenty mezi obžalovanou H [REDAKCE] a další osobou komunikující z e-mailové adresy „[REDAKCE]“. Nejstarší z e-mailů je ze dne 25. 9. 2013. Ze spisu sp. zn. 5T 130/2021 je při tom patrné, že těmto e-mailům mezi obžalovanou H [REDAKCE] a schránkou [REDAKCE] předcházela ještě komunikace obžalované H [REDAKCE] s M [REDAKCE] H [REDAKCE] ([REDAKCE]@gmail.com) ze dne 23. 9. 2013, který dal obžalované H [REDAKCE] doporučení na dva advokáty, přičemž jedním z nich je také obžalovaná V [REDAKCE] (viz čl. 131 připojeného spisu 5T 130/2021). H [REDAKCE] v textu e-mailu pro obžalovanou H [REDAKCE] preferuje doporučení na „Evu“, k níž připojuje kompletní kontaktní údaje včetně e-mailové adresy [REDAKCE] a připojuje komentář, že je sice mladá, ale chytrá a pracuje se svým „partnero-manželem“ o dost starším advokátem. Obžalovaná H [REDAKCE] se obratem ptá, zda se může na pana H [REDAKCE] odkázat, až bude „[REDAKCE]“ kontaktovat. Zmiňuje, že už ví, že se k ní manžel nevrátí a že má jednat o zajímavé práci na Srí Lance na 3 měsíce.

23. Obžalovaná H [REDAKCE] se následně skutečně na doporučení M [REDAKCE] H [REDAKCE] e-mailem obrátila na obžalovanou V [REDAKCE], resp. její e-mailovou schránku. Vysvětluje, že ji po 33 letech opustil manžel a odnesl si peníze, které měl na svých účtech, odstěhoval se z jimi společně postaveného domu do společného bytu v Praze, který rovněž nabyli za manželství. Obžalovaná H [REDAKCE] uvádí, že půjde jen o majetek a nemovitosti, že se manžel nebude chtít vzdát domu, i když Obžalovaná H [REDAKCE] 18 let provozovala na své IČO pumpy a vydělávala nepoměrně větší peníze, než manžel „na své občůdky“. Obžalovaná H [REDAKCE] píše, že to chce co nejrychleji právně ukončit, aby po ní manžel ještě nechtěl výživné a nenabral nějaké úvěry. Pisatel ze schránky [REDAKCE] následně navrhuje osobní schůzku 2. 10., na kterou má obžalovaná H [REDAKCE] přinést doklady. Tato schůzku potvrdila s tím, že všechny doklady donese a výslovně uvádí: „dluhy zatím žádné ani půjčky a úvěry nemám“. Schránka [REDAKCE] potvrzuje 25. 9. 2013, že se tedy sejdou v kavárně v OC Nový Smíchov v 11.30. Poté je k dispozici e-mail z 26. 11. 2013, kdy schránka [REDAKCE] píše obžalované H [REDAKCE] a odkazuje na přílohu obsahující návrh žaloby na vypořádání s tím, že pisatelka podepsaná jako E [REDAKCE] do závazku „dala ten Tribe, je tam 4,5M“ s tím, že by se to jako závazek dělilo na půl a pokud by k tomu chtěla obžalovaná H [REDAKCE] něco dovysvětlit ještě to rozepíše a následuje tzv. smajlík. Pisatelka E [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

připojuje dále ujištění „Nic mu nedarujeme a i když nedostanem co v návrhu požadujem, budeme se prát o každou kačku, která by mu měla zůstat:-)“. V kopiích založených ve spise zdejšího soudu chybí druhý e-mail z 26. 11. 2013, v němž pisatel ze schránky [REDAKCE] dále vysvětluje, že 11. 12. se bude řešit rozvod, kde se nebude řešit majetek, ten se bude řešit až v návaznosti na žalobu na vypořádání SJM. Instruuje obžalovanou H [REDAKCE], že se budou před soudem tvářit, že neví, že manžel bere z účtů peníze, že obžalované H [REDAKCE] nic o výběrech společných peněz neřekl. Pisatel zmiňuje, že by obžalovaná H [REDAKCE] již měla mít návrh na vypořádání, že si ho má projít a zkontrolovat, že to je „prvotní nástřel“. Závěrem pisatel (opět podepsaný jako E [REDAKCE]) zmiňuje, že pokud by obžalovaná H [REDAKCE] potřebovala doslat nějaké peníze, tak ať dá vědět.

24. Další e-mail ze schránky [REDAKCE] obžalované H [REDAKCE] je z 11. 12. 2013, je v něm citován původní text, kde obžalovaná H [REDAKCE] rozepisuje, jak se vyvíjí vztah jejího manžela s novou partnerkou, píše „ať to stojí mě hodně peněz, tak mu nic nedarujeme. Jak jsem řekla. Nic ta mrcha nesmí dostat z mého vydělaného. Raději to dám nemocným dětem. I [REDAKCE] moc a moc prosím, ztrestejte je jak jen to půjde“. Pisatelka E [REDAKCE] píše, že už je „I [REDAKCE]“ opět volná a svobodná (psáno v den, kdy Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl o rozvodu manželství obžalované H [REDAKCE]), a že „teď jde spíš o to, abyste z toho vyzískala maximum“, rozebírá průběh soudu a že neoficiálně před jednáním řešila s pí. D [REDAKCE], jaké má „pan P“ plány na vypořádání, že mají za to, že nejsou žádné dluhy, z čehož pisatelka E [REDAKCE] dovozuje, že „tzv. minimálně nemají stejný plán jako my:-)“, což považuje za moc dobrou zprávu. Dále pisatelka E [REDAKCE] informuje obžalovanou H [REDAKCE], že teď podají soudu návrh na vypořádání, přičemž doufá, že se snad vydaří, aby byl připravený už i „ten rozhodčí nález“, na čemž údajně maká. Pisatelka také komentuje, že advokátka protistrany „moc taktizovat neumí, tak snad si ji nechá:-)“. V e-mailu z 3. 1. 2014 opět stejně označená pisatelka „E [REDAKCE]“ zmiňuje mimo jiné to, že „(..) běží ta další věc, čeká se na to, až se žaloba o porušení smlouvy se společností Tribe dostane na řadu u rozhodce“. Dne 28. 1. 2014 obdržela obžalovaná H [REDAKCE] ze schránky [REDAKCE], v němž mimo jiné pisatelka E [REDAKCE] V. informuje obžalovanou H [REDAKCE], že snad už brzy budou mít v rukou ten rozhodčí nález, čímž se vše stane jednoznačným. Připojuje ujištění, že jakmile bude hotov, stane se pravomocným a vymahatelným, což by mělo být zcela v souladu s tím, jak se spolu pisatelka a obžalovaná H [REDAKCE] bavily. V závěru ještě vyzývá obžalovanou H [REDAKCE], aby po přečtení tento e-mail ihned smazala „ať ho nikdo nemůže použít proti nám:-)“. V e-mailu z 29. 1. 2014 „E [REDAKCE] V.“ rekapituluje obžalované H [REDAKCE] hovor s „panem P [REDAKCE]“, že s ním mluvila v dobrém, ale byla neurčitá, protože nechtěla „absolutně nic z naší taktiky prozradit“ a že „netuší nic“, ale na druhou stranu na ně „může hrát úplně stejnou hru a tak se na to připravíme“. Další e-mail pisatelky E [REDAKCE] V. je z 11. 2. 2014, kdy zdraví obžalovanou H [REDAKCE] do Malajsie, řeší svá další jednání s panem P [REDAKCE], na kterého je příjemná, aby se na ni s důvěrou obracel, že je to „pro úspěch naší věci“ a neznamená to, že by „jakkoli ztratila ze zřetele náš plán“. Pisatelka zmiňuje, že se stále čeká na vydání rozhodčího nálezu, protáhlo se to, což ji štve, ale chtěla „mít jistotu a vybrat kvalitního a nenapadnutelného rozhodce, který má přeci jen renomé“. Následně pisatelka E [REDAKCE] opět ze schránky [REDAKCE] dne 25. 2. 2014 píše, že neoficiálně ví, že by rozhodčí nález měl být již připraven k podpisu, a jakmile bude opatřený všemi doložkami, tak už „nám nestojí nic v cestě“. E-mail je zjevně reakcí na předchozí zprávu obžalované H [REDAKCE], která píše, že ji „ex už dvakrát kontaktoval v dobrém o komunikaci se domluvit“ s tím, že mu zatím nic neodepsala a dotazuje se, zda už se to nějak pohnulo.

25. V komunikaci z 10. 3. 2014 pisatelka E [REDAKCE] obžalované H [REDAKCE] píše, že jede vyzvednout nález, který následně doručí na adresu té společnosti a můžeme začít jednat. V E-mailu z 19. 3. 2014 se rozebírá, že obžalovaná H [REDAKCE] je nervózní z toho, „jak se to vleče“, pisatelku E [REDAKCE] to mrzí, avšak píše, že z její strany žádné zpoždění nebylo, připomíná, „jak zněla Vaše prvotní objednávka a k čemu jsme podnikly vše, co jsme doposud podnikly“, zdůrazňuje, že to „není běžné“

vypořádání majetku“ a že to nemohla „nasekat a nechat běžet“ protože by se vše „mohlo obrátit proti nám“, že poslední nutný krok před soudem je doručení nálezu advokátovi TRIBE, který má být na horách. Poté, co obžalovaná H. [redacted] ujistí pisatelku E. [redacted] že v ni má stále důvěru, pisatelka E. [redacted] dále uvádí k obavám obžalované H. [redacted], že „on možná peníze utratí, někam je zašil zřejmě ještě než jste odjela, o tom žádná, ale nám jde o to, aby nemohl chtít nic po Vás, aby Vám zůstal dům v [redacted] aniž byste mu musela vyplácet jakékoliv vyrovnání a aby JEMU vznikl vůči Vám dluh (utratil společné peníze, jejichž půlka by měla být Vaše, zatímco Vy jste ze společných peněz platila společný dluh TRIBU)“, závěrem pisatelka E. [redacted] ujistí obžalovanou H. [redacted], že jí také věří, že „jinak bych takto složitou operaci samo nepáchala:-)“.

26. Za podstatné považuje soud zmínit opět i další část konverzace, která se nachází jen ve spise sp. zn. 5T 130/2021 (čl. 147 – 150). Dne 14. 4. 2014 pisatelka E. [redacted] informuje obžalovanou H. [redacted] o tom, že žaloba již byla podána a že může očekávat v nejbližších dnech nějaký rozhořčený e-mail a že na něj má obžalovaná H. [redacted] reagovat klidně, že „to vše přeci věděl“. V rámci další konverzace obžalovaná H. [redacted] zmiňuje, že se asi vrátí ze zahraničí do 11. 5. Dne 20. 6. 2014 pisatelka E. [redacted] rozebírá další postup a zasílá návrh dohody s tím, že je udělaná tak, aby na ni protistrana nepřistoupila, zmiňuje, že „také něco vymyslela“, ale to chce řešit až osobně. Dne 20. 8. 2014 pisatelka E. [redacted] reaguje na žádost obžalované H. [redacted], že by potřebovala nějakou hotovost s tím, že si zavolají a domluví se.

27. V e-mailu z 9. 10. 2014 pisatelka V. [redacted] ze schránky [redacted] doporučuje obžalované H. [redacted] účastnit se schůzky s protistranou dne 13. 10. ohledně případné dohody, že u soudu, pokud by vše šlo dobře a soud jim dal za pravdu, mohou získat víc, ale také spory mohou trvat dalších 5 let a pak soud může vydat naprosto zmatené rozhodnutí. Této zprávě předchází dotaz obžalované H. [redacted], zda se schůzky zúčastnit a zda by nebylo dobré sejít se také společně před tím soudem, neboť má obavy, že neví, co jí čeká a považuje za nutné se připravit, kdyby se soudce zeptal na něco. Pisatelka E. [redacted] ji ujistí, že se před soudem samozřejmě sejdou, vše jí vysvětlí a popíše.

28. V rámci e-mailu ze dne 17. 11. 2014 pisatelka E. [redacted] ze schránky [redacted] na žádost obžalované H. [redacted] o zaslání půjčky 50 000 Kč reaguje tím, že je vše vyřízeno, jak se domluvily. Dne 22. 1. 2015 pisatelka E. [redacted] v návaznosti na jednání s obžalovanou H. [redacted] ohledně schůzky před soudním jednáním píše (Obžalovaná H. [redacted] byla nemocná, pak poukazovala na své pracovní vytížení v práci), že je třeba, aby se obžalovaná H. [redacted] podívala na účty a na to, co popsaly v žalobě, pokud by byly nějaké rozdíly, tak to soudu upřesní. Pisatelka E. [redacted] píše, že jakmile to od obžalované H. [redacted] bude mít, pošle soudu případné upřesnění a smlouvu s TRIBE a pak se sejdou před jednáním, aby si prošli, co obžalovanou H. [redacted] čeká.

29. Dne 6. 2. 2015 pisatelka E. [redacted] z e-mailové adresy [redacted] v reakci na upřesnění obžalované H. [redacted] potvrzuje, že jí zaslání doplní do žaloby. Dne 11. 2. 2015 pisatelka bez podpisu z e-mailové adresy [redacted], vede konverzaci s obžalovanou H. [redacted], která začala přeposláním e-mailu od Mgr. K. [redacted] M. [redacted] obsahující mimo jiné žádost o zaslání dokladu prokazujícího závazek 5 000 000 Kč vůči společnosti TRIBE) a s poznámkou advokátky protistrany, že tato si stále myslí, že by mohlo dojít k oboustranné dohodě. Pisatelka z adresy [redacted] posílá návodné shrnutí, co je třeba říct u soudu, že má obžalovaná H. [redacted] popsat okolnosti uzavření smlouvy „tak, jak jste to vyprávěla mě“, poškozená má zmínit jednání se zástupci společnosti před podpisem smlouvy, že to probírali s P. [redacted] a že to byl on, kdo to chtěl kvůli penězům, nikoliv obžalovaná H. [redacted], ale že to podepsat nechtěl, že se podpis uskutečnil na benzínce 15. 5. 2012, že si to P. [redacted] vzal na sebe, že věčně proto někde jezdil a že si obžalovaná H. [redacted] myslí, že to projednal s jejím známým, ale že to neví jistě. Když se společnost začala ozývat, P. [redacted] pořád tvrdil, že je to už vesměs zařízené,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

že mu neměla důvod nevěřit, že obžalované H. několikrát volal pan S. nebo někdo ze společnosti. Pak volat přestali a ozval se až pan V., advokát, který prý odkoupil pohledávku, obžalovaná H. může předložit písemné oznámení o postoupení pohledávky, že to bylo nějak v době, kdy P. odešel, že už s tím nechtěl nic mít. Pisatelka dále píše, že je třeba, aby obžalovaná H. zmínila, že od toho dal ruce pryč a řekl, že je to její problém. Pak má obžalovaná H. uvést, že si našla M., aby jí s tím pomohl, že může klidně uvést, že si M. našla přes H. a řešila to přes něj, tak předpokládala, že to profesionálně udělá. Podhorník jí na to nedal, tak musela použít ty jediné peníze, které měla a poukázala je na účet úschovy advokáta, který jí v té věci zastupoval.

30. Dne 13. 2. 2015 zaslala pisatelka označená jen jako E. (už opět z e-mailové adresy [redacted]) obžalované H. polopatické odpovědi na otázky obžalované H., kterých se tato od soudu obává, že by mohly padnout. Pisatelka E. chláholí, ať se nebojí a pokud bude mít pocit, že na ní „soudkyně kouká blbě“, tak se na ní má podívat a říct jí, že asi neví, jaké to je, že nechápe, proč ji vyslýchá jako trestance, a že to nemá brát tak, že musí o dluhu vědět vše, že to celé bylo P., že ona je pod tím akorát podepsaná. Ze je otázkou, zda si TRIBE a dluh na ní P. nevymyslel, že s nimi může být spolčený proto, aby získal peníze, co byly na jejím účtu, že je divné, že jí tolik přemlouval, a teď to vše zapřel. Pokud jde o konkrétní otázky, obžalovaná H. psala, že „už tomu nějak lépe porozuměla“, ale že se ještě bojí některých otázek, k nimž pisatelka E. připsala odpovědi. Pokud jde o úhradu dluhu, má obžalovaná H. uvést, že jí advokát doporučil, aby v té době nic neplatila, peníze dala do advokátní úschovy, což udělala a advokát potom s nimi jednal a řešil to z úschovy, pokud jde o to kdy přesně, má uvést, že si nepamatuje. Na otázku, zda k tomu má nějaké doklady, má obžalovaná H. odpovědět, že má smlouvu o úschově, další doklady má advokát, vše mu dokládala do složky s tím, že co vše advokát má, neví. Na otázku, jaká je současná pohledávka, má odpovědět, že pokud ví, tak bylo uhrazeno 3,5 miliónu, takže pokud chtěli 5 miliónu, chybí ještě 1,5 miliónu, to už neměla z čeho uhradit. Na otázku ohledně penále z prodlení má obžalovaná H. odpovědět, že prodlení se snad ani neřešilo, na ní se s tím nikdo neobracel, neví, zda na P. a. Na to, jak byla oslovena, že má uhradit dluh, má odpovědět, že párkrát, že na benzínce byl S. a někdo, kdo říkal, že je z jeho firmy. P. má někde dopis, výzvu nebo upomínku, ale to měl u sebe on a obžalovaná H. neví, kdo to je. Jednali hlavně s ním, protože je ujišťoval, že jedná se třetí stranou, která PHM koupí. Obžalovaná H. nikoho konkrétního neznala. I V. jednal s P., obžalovaná H. od něj nic nemá. Ohledně daní má obžalovaná H. uvést, že neví, že ona daň z uhrazené částky dluhu neplatila. Pokud jde o doklady o zaplacení části dluhu, má odpovědět, že je asi určitě má M., že by to přeci nedal bez dokladu. Na otázku, zda má s M. nějakou smlouvu o zprostředkování, má obžalovaná H. uvést, že má plnou moc, kterou má M. ve spise, protože ji potřebuje na jednání s tou společností a V. Na otázku, jak vypadá V., jak se prokázal a na základě jakých dokladů s ním jednala, má uvést, že to byl „normální chlap, asi 40 let, trochu při těle, normální výška, asi hnědé vlasy“, že se s ním pak už nevidala.

31. V další komunikaci na přelomu března a dubna 2015 si obžalovaná H. a pisatelka E. domlouvají schůzku, dne 13. 4. 2015 pisatelka E. píše, že by už po nemoci měla být ve středu v práci, každopádně má obžalovaná H. přijet, že asistentka o ní ví, a že bude mít vše připravené. Z předchozího e-mailu plyne, že obžalovaná H. měla přivést dokumenty a žádala o další půjčku 50 000 Kč. Obdobně v e-mailu z 24. 6. 2015 pisatelka E. reaguje na žádost poškozenej o poslání „20“ kvůli „nečekanému výdaji“ tím, že byla několik dní mimo ČR, ale „půjčku posílám dnes“. Pokud jde o e-mail zasláný dne 4. 4. 2016 obžalovaná H. (z e-mailové adresy [redacted]) se v něm omlouvá s tím, že už se několikrát zhroutila kvůli tlaku rodičů, že ona chápe, že s tím, aby soud proběhl rychleji, adresátka nic neudělá, ale že rodiče jsou starší a mají za to, že je to kvůli tomu, že se snaží vydělat co nejvíce peněz a bojí se, že

prosoudí dům, ve kterém bydlí, že nebudou mít se sestrou na péči o ně atd. Dále obžalovaná H. [redacted] k jejich věci přeposílá konverzaci s „tím policajtem“ (e-mailová adresa [redacted]), který jí poslal oznámení dle domluvy s tím, že tam jsou nepřesnosti, ale je tam podstata, o kterou by se dalo opřít. Pisatelka E. [redacted] z adresy [redacted] reaguje pochopením, pokud jde o obavy rodičů, že s ní od počátku jednala jako se známou a nikoliv jako s běžným klientem, že jí netvrdila, že vše zvládnou za 3 měsíce, že jí narovinu řekla, že není reálné z něj vše dostat, ale žaloba je dobře podaná, a pokud soudkyně udělá co má, tak „P. [redacted] bude zírat a my mu to natřeme“. Dále uvádí, že vše vychází tak, že P. [redacted] bude doplácet obžalované H. [redacted] a že ještě nad ním visí trestní oznámení za to, jak to „na obžalovanou H. [redacted] ušil“.

32.Soud měl dále k dispozici soubor listinných důkazů z řízení o vypořádání společného jmění manželů P. [redacted] (obžalovaná H. [redacted] a svědek P. [redacted]), které probíhalo u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 28 C 119/2014 (připojen byl pro účely dokazování v trestním řízení kompletní spisový materiál). Jde především o žalobu obžalované H. [redacted] na vypořádání společného jmění manželů ze dne 1. 4. 2014 (zastoupena obžalovanou V. [redacted]), kterážto byla k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 podána prostřednictvím poštovní přepravy dne 7. 4. 2014. V této žalobě opatřené razítkem obžalované V. [redacted], resp. její advokátní kanceláře, je mimo jiné tvrzeno, že za trvání manželství vznikl z obchodní činnosti závazek vůči společnosti TRIBE s. r. o. ve výši 5 000 000 Kč, který obžalovaná H. [redacted] již co do částky 3 500 000 Kč uhradila, ale zbývá doplatit 1 500 000 Kč, kdy obžalovaná H. [redacted] zastoupená obžalovanou V. [redacted] v rámci petitu navrhly, aby svědku P. [redacted] byla mj. uložena povinnost zaplatit zbytek tohoto závazku s příslušenstvím a obžalované H. [redacted] částku 1 871 045 Kč.

33.K žalobě na vypořádání společného jmění manželů je k dispozici vyjádření svědka P. [redacted] ze dne 28. 5. 2014, ve kterém mimo jiné uvádí, že by žalobkyně měla mít na účtu č. [redacted] zůstatek 3 200 000 Kč z prodeje rodinného domu manželů v [redacted] za uvedenou cenu, kdy dodává, že to byl on, kdo uhradil částku 195 000 Kč, jakožto daň z prodeje této nemovitosti, což uvádí jako pasivum na vypořádání zaniklého SJM. Ohledně závazku 5 000 000 Kč vůči společnosti TRIBE svědek P. [redacted] uvedl, že mu není o jeho existenci nic známo, pokud obžalovaná H. [redacted] takový závazek uzavřela, bylo to bez jeho vědomí. Není dle vyjádření svědka P. [redacted] pochyb o tom, že takto vysoký závazek přesahuje obvyklou správu majetku v SJM, přičemž dodává, že dle jeho povědomí je společnost TRIBE s. r. o. v likvidaci a dle sdělení likvidátora JUDR. I. [redacted] M. [redacted] společnost TRIBE s. r. o. nevede žádnou pohledávku za obžalovanou H. [redacted] ani svědkem P. [redacted].

34.Z protokolu o jednání ze dne 22. 10. 2014 bylo zjištěno, že byla přečtena výše uvedená podání stran a následně soud vyzval obžalovanou H. [redacted], aby vylíčila rozhodné skutečnosti a doplnila skutková tvrzení týkající se dluhu vůči společnosti TRIBE s. r. o. ve výši 1 500 000 Kč, tedy jak konkrétně souvisí se společným jměním účastníků, zejména kdy a za jakých okolností vznikl.

35.K dispozici je rovněž doplnění žaloby ze dne 3. 11. 2014 s rukou psanou poznámkou v horním rohu (posláno DS 3. 11. 2014), kde se k závazku vůči společnosti TRIBE s.r.o. dále uvádí, že vznikl v souvislosti se závazkem ze smlouvy o zprostředkování uzavřené za trvání manželství dne 15. 5. 2012, kterou obžalovaná H. [redacted] uzavřela po dohodě se svým tehdejším manželem. Obžalovaná H. [redacted] měla vyvinout činnost k tomu, aby došlo k uzavření kupních smluv na pohonné hmoty se třetí stranou, ale jelikož došlo k porušení smlouvy ze strany obžalované H. [redacted] a ke vzniku škody, vznikla pohledávka společnosti TRIBE je tvořena smluvní pokutou 4 000 000 Kč a náhradou škody 1 000 000 Kč. Obžalovaná H. [redacted] za trvání manželství část dlužné částky uhradila, takže zbývá dluh ve výši 1 500 000 Kč, k tomu je navrhován důkaz

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

smlouvou o zprostředkování ze dne 15. 5. 2012, výslechem svědka I. S., jednatele společnosti a výslechem svědka Mgr. I. V., advokáta, na nějž byla postoupena tato pohledávka. Připojena je také poznámka, že svědek P. se nemůže ze závazku vyvázat tím, že by tvrdil, že ve smlouvě je uvedena pouze obžalovaná H., neboť ke vzniku smluvního vztahu došlo z popudu svědka P. a rovněž on vyvíjel aktivitu, která měla vést k uzavření smluv se třetí osobou. K účtu poškozené č. [redacted] je pak uvedeno, že byl pravděpodobně zrušen poté, co z něj obžalovaná H. převedla veškeré prostředky na úhradu dluhu vůči společnosti TRIBE.

36. Z protokolu o jednání ze dne 18. 2. 2015 bylo zjištěno jen tolik, že závazek vůči společnosti Tribe se na tomto jednání vůbec neřešil. Obžalovaná V. se k tomuto jednání dostavila se zpožděním a uvedla, že doplnění žalobkyně ze dne 3. 11. 2014 bylo soudu zasláno datovou schránkou, načež byla soudem vyzvána, aby toto doložila v 15denní lhůtě.

37. Z vyjádření obžalované H. ze dne 4. 3. 2015 podaného prostřednictvím obžalované V. bylo zjištěno, že zde rekapituluje otázku doložení a vylíčení rozhodných skutečností, k němuž byla vyzvána dne 22. 10. 2014, přičemž lhůtu dodržela, kdy podání učinila dne 3. 11. 2014, nicméně již nelze dohledat dodejku datové zprávy, která by toto dokládala. Současně zmiňuje, že kopie vyjádření ze dne 3. 11. 2015 (nesprávně uvedený rok, namísto 2014) byla soudu doložena také při jednání dne 18. 2. 2015. Obžalovaná H. se domnívá, že své procesní povinnosti dostála, a to i s přihlédnutím k tomu, že doposud nebyla provedena koncentrace řízení.

38. V rámci podání z 10. 3. 2015 svědek P. uvádí, že dosud obžalovaná H. nedoložila soudu smlouvu se společností TRIBE a nedoplnila svá tvrzení k tomuto závazku, takže zatím na ně nemohl reagovat, jelikož mu o něm není nic známo. Na to reagovala obžalovaná H. prostřednictvím obžalované V. podáním ze dne 14. 4. 2015, kdy uvedla, že na výše citovaném účtu se peníze z prodeje domu v [redacted] již ke dni zániku manželství nenacházely, jelikož je obžalovaná H. musela pod hrozbou exekučního návrhu na nemovitost použít k úhradě závazku, dále se ohradila vůči tomu, že by svědek P. nic nevěděl o jeho existenci, jelikož to byl právě on, kdo si přál, aby ještě za trvání manželství byla uzavřena smlouva se společností TRIBE a kdo později též tvrdil, že je schopen zprostředkovat řadu výhodných obchodů a až v okamžiku kdy došlo ke vzniku závazku, k úhradě smluvní pokuty a náhrady škody dal od toho „ruce pryč“ a později dokonce začal tvrdit, že o žádném závazku nic neví. Toto podání bylo soudu předloženo také ve verzi s poznámkou svědka M., který na něj měl poznamenat, necht' je vypraveno soudu, přičemž uvedl, že je možné, že je také jeho autorem.

39. K důkazu bylo dále provedeno podání označené jako „Žaloba na vypořádání společného jmění manželů – návrh na změnu žaloby“ ze dne 7. 10. 2015, na němž je opět rukou psaná poznámka „Kc: OK, vyprav soudu díky H.“ K tomuto se v rámci své svědecké výpovědi rovněž vyjadřoval svědek M. s tím, že dané podání pravděpodobně kontroloval, a posléze jej předal kanceláři k tomu, aby bylo vypraveno k soudu. Nutno však zdůraznit, že ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 28 C 119/2014 nebylo zjištěno, že by takovéto podání do něho kdy bylo založeno. Jedno podání z uvedeného data se zde pod čl. 150 nachází, avšak jde o podání označené jako výslech znalce, přičemž i ze záznamu o ověření elektronického podání je patrné, že zmíněný dokument byl v datové zprávě jediný, který byl prostřednictvím datové schránky obžalované V. Obvodnímu soudu pro Prahu 4 zaslán.

40. V seznamu movitých věcí na podání ze dne 15. 2. 2016 byl Obvodnímu soudu pro Prahu 4 předložen výčet movitých věcí ohledně kterých se obžalovaná H. a svědek P. dohodli.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

41. Ze závěrečného návrhu obžalované H [REDAKCE] (stále ještě zastoupené obžalovanou V [REDAKCE]) ze dne 17. 5. 2016 bylo zjištěno, že i v tomto podání figuruje tvrzení, že se svědek P [REDAKCE] účelově distancoval od závazku, který vznikl za trvání manželství, a tudíž by se na jeho vypořádání měli podílet oba bývalí manželé. V rámci žalobního petitu pak stojí následující: „Dále žalobkyně navrhuje, aby s ohledem na disparitu již zaplacené dlužné částky z titulu zprostředkovatelské smlouvy se společností Tribe s. r. o. bylo žalovaným uhrazeno na vyrovnání závazků se částka 1 500 000 Kč, a to oprávněnému ze vzniklého závazku.
42. Je k dispozici rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2. 11. 2016, č. j. 28 C 119/2014-215, který dělí mezi bývalé manžele nemovitý majetek a zůstatky na účtech s tím, že obžalovaná H [REDAKCE] coby té, které má z vypořádání připadnout majetek ve vyšší hodnotě (dům), byla uložena povinnost na vyrovnání podílů uhradit bývalému manželovi částku 1 216 337,35 Kč. Dle odůvodnění byl obžalovanou H [REDAKCE] uplatněn v řízení zbytek dluhu vůči společnosti TRIBE s.r.o. ve výši 1 500 000 Kč, ke kterému bývalý manžel uvedl, že mu o existenci takového závazku není nic známo, obžalovaná H [REDAKCE] k výzvě soudu závazek nedoložila, a soud ho proto do vypořádání nezahrnul s tím, že obžalovaná H [REDAKCE] neunesla důkazní břemeno.
43. Odvolání obžalované H [REDAKCE] bylo k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 podáno dne 29. 12. 2016, přičemž v jeho textu se žádná zmínka o závazku vůči společnosti Tribe neobjevuje.
44. Návazně je k dispozici usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2017, sp. zn. 25 Co 113/2017, kterým byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 z 2. 11. 2016 zrušen a věc byla vrácena k dalšímu řízení, kdy odvolací soud vytkl soudu prvního stupně nedostatečné poučení před koncentrací, kdy obžalovaná H [REDAKCE] následně dotvrdila další skutečnosti ohledně konečného stavu účtů manželů a rovněž dotvrdila existenci závazku vůči společnosti TRIBE a další skutečnosti, čímž se však soud prvního stupně s odkazem na koncentraci nezabýval.
45. Z protokolu o jednání ze dne 11. 10. 2017 bylo zjištěno, že obžalovaná H [REDAKCE] zastoupená již nikoliv obžalovanou V [REDAKCE], ale JUDr. J [REDAKCE] T [REDAKCE] a svědek P [REDAKCE] na tomto jednání shodně uvedli, že závazek vůči společnosti Tribe netvoří předmět SJM.
46. Ze závěrečného návrhu svědka P [REDAKCE] ze dne 27. 2. 2019 bylo zjištěno, že tento již operuje se skutečností, že závazek vůči společnosti Tribe nesporně nepovažují s obžalovanou H [REDAKCE] za součást SJM, přičemž na podkladě vlastních výpočtů dochází k návrhu, aby mu obžalovaná H [REDAKCE] na vypořádání SJM zaplatila částku 1 651 868 Kč.
47. Obvodní soud pro Prahu 4 opětovně ve věci rozhodl dne 29. 4. 2019, rozsudkem č. j. 28 C 119/2014-473, tak, že v rámci vypořádání nebyla zohledněna pohledávka vůči TRIBE ani finanční prostředky, které obžalovaná H [REDAKCE] před zánikem manželství odeslala svědkovi M [REDAKCE] a byla jí uložena povinnost zaplatit svědku P [REDAKCE] na vypořádání jeho podílu částku 908 802 Kč. V odůvodnění bylo poukázáno na to, že účastníci učinili nesporným, že pohledávka vůči TRIBE nespadala do společného jmění manželů.
48. Následně ve věci rozhodl dne 26. 9. 2019 k odvolání žalobkyně Městský soud v Praze pod č. j. 25 Co 214/2019-501, který napadený rozsudek změnil tak, že na podkladě protokolu o smíru schválil smír účastníků, ve kterém není řešen ani závazek vůči TRIBE, ani předmětná finanční částka jdoucí za trvání manželství na účet svědka M [REDAKCE], je zde pouze obecný odkaz, že co nebylo výslovně vypořádáno smírem, je vypořádáno dohodou účastníků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

49. V e-mailu ze dne 22. 10. 2013 obžalovaná H [redacted] odeslaným svědku P [redacted] rekapituluje, že je smířená s rozvodem, že peníze pro ni nikdy nebyly na prvním místě a že řekne právničce, ať majetek rozdělí na půl, ať se nemusí dohadovat. Svědku P [redacted] ujišťuje, že ho má ráda a víc už ho obtěžovat nebude.
50. Dalším provedeným důkazem byla 80minutová audionahrávka, kterou tajně pořídila obžalovaná H [redacted] na schůzce s obžalovanou V [redacted] a svědkem M [redacted] dne 15. 12. 2016. Právě okolností vzniku nahrávky a faktu, že jedna z osob si nahrávání byla vědoma, zatímco dvě další nikoliv, byla soudem pochopitelně brána v potaz při hodnocení důkazů
51. Z nahrávky jako takové bylo zjištěno, že zpočátku hovor probíhá pouze mezi obžalovanou H [redacted] a svědkem M [redacted], obžalovaná V [redacted] se pak připojuje k jednání později. Obžalovaná H [redacted] si na M [redacted] nevzpomíná, ale ten se jí připomíná, že se viděli na samém začátku „na Florenci“. Obžalovaná H [redacted] odkazuje na to, že na E [redacted] dostala doporučení od H [redacted], že se v tom „umí pohybovat jako ryba ve vodě“ a stěžuje si, že výsledek „je nula“. Svědek M [redacted] reaguje, že to celé obžalovaná H [redacted] „nenechala doběhnout“ (následně se i dále rozebírá, že by se měla obžalovaná H [redacted] odvolat proti rozhodnutí soudu prvního stupně o vypořádání společného jmění manželů). Obžalovaná H [redacted] zmiňuje, že tomu strašně věřila a že jí „ona“ říkala, že jediná cesta jak dostat z P [redacted] peníze, je „nějaká jakoby virtuální, nějaká kolem toho TRIBU“, na což svědek M [redacted] reaguje, že to bylo asi nejvhodnější s ohledem na její tehdejší živnost, že se o tom tenkrát samozřejmě bavili, a „vyladilo se to“, že u soudu byla obžalovaná H [redacted] neúspěšná proto, že soudkyně byla hloupá a u odvolacího soudu by „to neustálo“. O něco později svědek M [redacted] zmiňuje, že to nejde jinak, než „proběhnout instance“, že mají nějakou zkušenost a „i ta konstrukce“ byla vytvořená podle nějaké zkušenosti a aby si obžalovaná H [redacted] vzpomněla, jak o tom spolu jednali, a že šlo o to, aby se nějakým způsobem „srovnala s manželem“ a že se musí počítat s tím, že narazí na „bláznivou soudkyni“. Po dalším rozebírání možnosti procesního postupu se obžalovaná H [redacted] ptá na možnost „uzavřít“ TRIBE, obžalovaný zmiňuje, že u TRIBE nastala komplikace, že je „zlikvidované“, ale není s tím problém, protože se „to“ postoupilo. Později v rámci rozebírání šancí v odvolání obžalovaná V [redacted] zmiňuje, že se „dost těžko bude moct protistrana hájit“, že je to „poskládaný tak, aby to bylo neprůstředný“. Svědek M [redacted] na to navazuje, že je nezajímá, jaké bude mít protistrana svědky, že obžalovaná H [redacted] prokazatelně zaplatila 3,5 miliónu na náhradu škody společnosti, která na to měla živnost, která pak šla o rok později do likvidace, ale včas závazek postoupila na jinou obchodní společnost, s tím, že „ty lidi“ to obžalované H [redacted] mohou potvrdit nejen tím, že „budou blábolit něco před soudem“, ale že na to mají i papíry. Po dalším rozebírání odměny a možností dalšího postupu, kdy se obžalovaná H [redacted] nechává zastupovat někým jiným, ji svědek M [redacted] upozorňuje, že pokud tam je odvolání, ale „nebude mít za sebou tu konstrukci“, tak je odvolání zbytečné, a ptá se, zda mu obžalovaná H [redacted] rozumí. Když na to obžalovaná H [redacted] opakuje, že to (bývalý manžel) stejně neuzná. Svědek M [redacted] zmiňuje, že nejde o to, co uzná, ale o to, jak rozhodne soud, ale pokud obžalovaná H [redacted] řekne, že „končí“ tak, dají „zpětných chod nějakým způsobem“, s tím, že svědek M [redacted] na „ty lidi“ má vazby a „má na ně tlak“, že není problém a vrátí se to, ale obžalovaná H [redacted] to „nebude mít za sebou, takže jako“. O několik minut později pak obžalovaná V [redacted] zmiňuje, že by obžalovaná H [redacted] měla brát „minimálně v úvahu to, že nebýt tady ty konstrukce s TRIBE“, tak by se dělily ještě peníze, které se potom posílaly TRIBE, a že by obžalovaná H [redacted] o ně přišla už „v rámci tady toho řízení“. Dále zmiňuje, že „pan ministr“ tomu říkal „odklonění“. Svědek M [redacted] tomu dodává, že by obžalovaná H [redacted] měla na účtu o 3,5 miliónu víc, „který by se dělily“ k čemuž obžalovaná V [redacted] dodává „P [redacted]“. Když pak dále obžalovaná H [redacted] pláče a bojí se o majetek, svědek M [redacted] jí říká, že se nemusí bát, že by o majetek přišla, že to „není jejich styl“ a když řekne, že to chce vrátit všechno nazpátek, celý ten proces, když řekne, že to chce, tak to svědek M [redacted] zařídí. Později svědek M [redacted] napomíná

obžalovanou H [redacted], že „míchá hrušky a jablka“, že pokud jde o peníze, co odešly přes TRIBE, tam problém není. Obžalovaná V [redacted] později připomíná obžalované H [redacted], že jí od začátku říkala, že u společného jmění manželů je to tak, že pokud se člověk nesnaží a nic nedělá, tak se to dělí padesát na padesát, bez dalšího sečte (soud) účty, nemovitosti a rozdělí to tlustou čarou. Připomíná obžalované H [redacted], že to nechtěla, takže od začátku „jely úplně jinou linií“. V čase 50.40 záznamu se pak obžalovaná H [redacted] ptá přímo svědka M [redacted], zda jí ty peníze, které si k němu uložila, neumí dát v hotovosti, aby to neprošlo bankami. M [redacted] jí na to odpovídá, že jí peníze umí dát v hotovosti „mezi nimi dvěma“, ale že to musí jít zpětně přes banku, protože to je v účetnictví společnosti. Pokračuje, že dnes jí to nikdo nedá, že to bude tak v lednu. Uklidňuje obžalovanou H [redacted], že peníze dostane a poté dodává, že pokud to špatně snáší, tak „je nejrozumnější vypadnout“. Poté, co se nějakou dobu řeší odměna obžalované V [redacted], se obžalovaná H [redacted] vrací k částkám, které jí obžalovaná V [redacted] posílala s tím, že si požádala o výpisy v bance, aby viděla, kolik jí poslala. Obžalovaná V [redacted] na to reaguje, že šlo o její peníze, a když jí obžalovaná H [redacted] navrhuje, aby si to obžalovaná V [redacted] „z toho“ odpočítala, tak jí tato upozorňuje, že si to „jen tak“ odečíst nelze, že až se to stáhne, tak se budou muset sejít a dořešit to. Obžalovaná V [redacted] opakuje, že jí posílala své peníze, protože „k žádným penězům nemá přístup“. Když obžalovaná H [redacted] uvádí, že to brala tak, že si k nim uložila peníze, svědek M [redacted] reaguje, že si peníze „uložila, neuložila“, že se z toho měla zaplatit škoda podle smlouvy. Pak jí svědek M [redacted] opakuje, že o to nepřijde, že chtěla před soudem něco dokládat, tak nemohla před soudem ukazovat, že má peníze v úschově. Obžalovaná V [redacted] připomíná, že by jí ty peníze vzali, že to jsou peníze, které měly být rozděleny v SJM, že soud by polovinu peněz z prodeje [redacted] dal P [redacted]. Svědek M [redacted] navazuje, že obžalovaná H [redacted] musela mít důvod, kam a za co ty peníze zmizely. Když má obžalovaná H [redacted] obavu, jak to tedy bude, svědek M [redacted] opakuje, že se nemusí bát, že „zpětný chod zařídíme“, ale že to teď nemají na kase, že se to muselo „jakoby zaplatit“. Obžalovaná V [redacted] rekapituluje, že celá konstrukce byla připravena tak, aby v případě, kdyby do toho P [redacted] „ryl“, všechno sedělo. Svědek M [redacted] do toho přitakává, aby „byly výpisy z účtů“ a obžalovaná V [redacted] pokračuje, že konstrukce měla být naprosto neprůbojná, aby kdyby na to šel z jakékoliv strany, tak aby to bylo připravené. Svědek M [redacted] uvádí, že se obžalované H [redacted] vrátí „kolik má“, že něco jí „E [redacted]“ půjčovala. Pak se vrací k tomu, že ve věci bylo podáno odvolání, obžalovaná V [redacted] obžalovanou H [redacted] upozorňuje, že pokud za sebou nebude mít konstrukci s TRIBE, tak neví, co obžalovaná H [redacted] bude u odvolacího soudu tvrdit. Obžalovaná H [redacted] reaguje, že tam při tom ani být nechce, načež jí svědek M [redacted] sděluje, že to za ní bude říkat někdo z charity „dyť je to podvod, že jo“ a obžalovaná H [redacted] souhlasně dodává „no jasný“. Svědek M [redacted] upozorňuje obžalovanou H [redacted], že právě proto a protože tomu celému nerozumí je neštěstí, že to dává někomu a řekne mu, aby si s tím dělal co chce (myšleno zastoupení ve věci vypořádání SJM – pozn. soudu). Obžalovaná H [redacted] poté sděluje, že jí od počátku ničilo, že jí svědek P [redacted] „okrad“ a chtěla „spravedlnost, nic jiného“, do čehož obžalovaná V [redacted] spontánně vstupuje s poznámkou „proto jsme to celý vymyslely“ (1.00:45). Na to obžalovaná V [redacted] rekapituluje, že jí přijde nešťastné, že pokud bude mít obžalovaná H [redacted] jiného zástupce, buď půjde do odvolacího řízení bez jejich připravené složité právní konstrukce, na jejímž základě by to vyhráli anebo druhá možnost, že obžalovaná H [redacted] přijde o 1 300 000 Kč, když potvrdí rozsudek (k tomu viz rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2. 11. 2016, č. j. 28 C 119/2014-215). Obžalovaná V [redacted] se tváří, že už jí o věc v podstatě ani nejde, aby obratem znovu navázala, jaká je to škoda, „když nebude Tribe“, neboť k obžalované H [redacted] „přistupovala férově“ a kopala za ni maximálně a „vymysleli jsme tady fakt jako neprůstřelnou věc“, ale soud o ní nejednal, protože v podstatě nejednal o ničem (zjevně naznačuje, že fiktivní konstrukce má stále šanci na úspěch, což je však podmíněno tím, že bude dále v řízení o vypořádání SJM figurovat). Obžalovaná H [redacted] svěřuje, že má pocit, že je na tom po třech letech stejně jako na začátku, na což obžalovaná V [redacted] a svědek M [redacted] svorně sdělují, že je na tom v podstatě hůř,

protože musí platit. Obžalovaná V [redacted] dále uvádí, že lépe je na tom obžalovaná H [redacted] v tom smyslu, že se podařilo zachránit peníze z prodeje [redacted], protože o ty by se jinak taky dělila. Poté obžalovaná V [redacted] a svědek M [redacted] vysvětlují obžalované H [redacted] rozdíl mezi tím, jak peníze odnesl svědek P [redacted], a jak to učinila ona „do toho Tribu“, kde obžalovaná V [redacted] zdůrazňuje „protože jsme Vám to řekli“. Obžalovaná H [redacted] nevidí rozdíl v tom, pokud by si peníze poslala na „účet kačera Donalda“, kde by je měla také, na což svědek M [redacted] reaguje tak, že toto by obstálo jedině za předpokladu, že by se soud zabýval pouze zůstatky na účtech a nešel dokazováním více do hloubky, což by ale měl. Poté obžalovaná V [redacted] a svědek M [redacted] apelují na obžalovanou H [redacted], aby zjistila, co je napsáno v odvolání, jelikož obžalovaná V [redacted] už nemůže do spisu. Když se později v čase 1.05:48 obžalovaná H [redacted] vrací k tomu, že jí jde hlavně o to, aby se dostala zpět ke svým penězům, a jestli jim má něco podepsat, tak jí svědek M [redacted] odpovídá, že podepisovat bude, až když jí je budou dávat, že potom ještě vyřeší, jak to přesně bude, že „nejsou v křeči“. Obžalovaná V [redacted] poškozené nabízí, že pokud potřebuje, tak jí na mezidobí ještě pošle nějaké peníze. V čase nahrávky 1.08:33 svědek M [redacted] po další diskusi konstatuje, že pokud jde o „kauzu TRIBE“, tak tam udělají zpětný chod, ale že pochybuje, že se to stihne před svátkama, že to vidí spíš na leden. Když obžalovaná H [redacted] uvádí, že si myslela, že peníze „máte vy“ a že je tři roky „někde otáčeli“, tak se svědek M [redacted] směje, že „to určitě“, že to přece nejde. Obžalovaná V [redacted] upozorňuje na to, co by dělali, kdyby P [redacted] poukázal na to, že 3,5 odešlo na účet úschovy, soud by udělal dotaz na stav účtu úschovy a tam ty peníze byly. Ptá se obžalované H [redacted], kdo by v takovém případě peníze dostal. Obžalovaná H [redacted] reaguje, že „asi na půl“, čemuž svědek M [redacted] přitakává. Když obžalovaná H [redacted] tvrdí, že tu konstrukci nepochopila, tak to svědek M [redacted] neguje, že tu konstrukci pochopila velice dobře, že sama říkala, že ty peníze musí někomu projít účetnictvím, objevit se v daňovém přiznání, že tam musí být nějaká protiváha. Že všechno bylo „připravené, vytvořené“, ale pokud chce skončit, tak skončí, „hotovo“. Pak ještě spolu rozebírají, jak dořešit řízení o vypořádání společného jmění manželů. Na úplný závěr v 1.19:24 ještě obžalovaná H [redacted] žádá, aby jí ty peníze obstarali „na ten leden“. Na což svědek M [redacted] přitakává.

52.K osobám obou obžalovaných bylo shodně zjištěno, že tyto jsou osobami zcela bezúhonnými, nemají žádný záznam ani v Rejstříku trestů ani v přestupkové evidenci. Ke své osobě dále obžalovaná H [redacted] doložila potvrzení Úřadu práce ČR o poskytování péče jejím rodičům od roku 2018.

53.Provedeny naopak nebyly další navržené důkazy. Obhajoba obžalované V [redacted] navrhovala k provedení zdrojové kódy e-mailů, které byly v rámci dokazování provedeny toliko v listinné podobě, jako přepisy, aniž by byl k dispozici jejich elektronický ekvivalent, který by případně umožňoval přezkoumání tzv. metadat. Soud si byl této skutečnosti vědom, a pochopitelně tak při hodnocení této skupiny důkazů přistupoval. Současně však nepovažuje absenci elektronické podoby e-mailů za skutečnost, která by bránila jejich zohlednění při dokazování bez dalšího. Nad to je třeba poukázat na skutečnost, že obhajoba nezpochybňovala ani tak skutečnost, že by e-maily skutečně byly obžalované H [redacted] zaslány, ale byla založena na tvrzení, že jejich pisatelkou nebyla obžalovaná V [redacted], což je okolnost, kterou by ani při nejlepší vůli nebylo možno vyčíst z elektronický dat, která by případně byla k e-mailové zprávě připojena. Dlužno současně dodat, že sama obžalovaná V [redacted] tvrdí, že již takové zprávy v e-mailových schránkách nemá, a v případě těchto z jejího pohledu zpochybňovaných zprávy by již nutně v každém případě nešlo o původní zprávy, ale toliko zprávy doručené do schránky obžalované H [redacted]. Za daného stavu nevyhodnotil soud návrh doplnění dokazování za nezbytný a pracoval odpovídajícím způsobem s e-maily v podobě prostých textových přepisů, kdy bylo třeba o to pečlivěji zasazovat je do kontextu dalších důkazů a takto je i hodnotit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

54. Soud taktéž neshledal eminentní důvod k výslechu S. Š., bývalé sekretářky v kanceláři svědka M., potažmo i obžalované V. Dle názoru soudu není rozkrývání tehdejších poměrů v kanceláři něčím, co by mohlo účinně přispět k objasnění merita projednávané věci. Ačkoliv obžalovaná V. i svědek M. a z odlišného úhlu pohledu koneckonců také obžalovaná H. či svědek H. líčili poměry v kanceláři jako svérázné, není soud přesvědčen, že by výslech tehdejší sekretářky mohl přispět k objasnění relevantních skutečností. Ostatně soudu není zřejmé, čím by výpověď sekretářky stran interních poměrů mohla být důkazně silnější v situaci, kdy se k témuž měli možnost vyjádřit oba advokáti a také významná spolupracující osoba – svědek H. Je nepochybné, že mezi těmito osobami došlo k celé řadě křivd a sporů, avšak jejich rozplétání v žádném případě nemůže být úkolem soudu v této věci. Stran potenciální role svědka H. v projednávaném případě postačuje dle mínění soudu penzum již provedených důkazů včetně výpovědi jeho samého. Ačkoliv mu byla ze strany obžalované V. a svědka M. přičítána v podstatě klíčová role v celé věci, kdy měl být tím, kdo ve spolupráci s obžalovanou H. celou věc kolem fiktivního závazku vůči společnosti Tribe tzv. spunktoval, toto se na základě žádného důkazu neprokázalo a vše zůstalo toliko v rovině tvrzení bývalých partnerů. Již obžalovaná H. ve shodě s H. popřela, že by se kdy dříve znali. Jistě je třeba kalkulovat s variantou, že měla-li mezi nimi být dohoda, stejně tak by se mohla projevit v jejich vyjádřeních, kdy se budou tvářit, že se neznají, ačkoliv pravda je jiná. Daná hypotéza nicméně významně pokulhává, uvážíme-li důvod, pro který obžalovaná H. skončila před soudem. Tento spočívá ve skutečnosti, že když přišla o částku 3 500 000 Kč v důsledku jednání svědka M., rozhodla se na svědka M. podat trestní oznámení, což však bylo spojeno s tím, že se dříve či později rozkryje i její role v celé věci (pro ni stojí před soudem v této věci). Pokud by tím, kdo obžalovanou H. do věci navezl a udělal z ní jejími slovy „hejla“, byl svědek H., není soudu zřejmý motiv, proč by ho měla krýt, a naopak vše směřovat na obžalovanou V. potažmo svědka M., jehož vina v dílčí větvi této kauzy již byla pravomocně shledána. Je evidentní, že peníze hrály v životě obžalované H. významnou roli a právě jejich ztráta byla motivem pro oznámení celé věci i s rizikem obvinění sebe sama (při uvážení částky, o kterou se jednalo jde o motiv zcela pochopitelný a věrohodný).

55. Výslech svědka D. Š., který měl být údajným autorem smlouvy o zprostředkování vyhodnotil soud taktéž jako nadbytečný. Předně otázka samotného autorství této konkrétní smlouvy není z hlediska projednávané věci natolik zásadní, jelikož její těžiště spadá do řízení o vypořádání SJM a smlouva jako taková navíc představuje pouze dílčí prvek celé fingované právní konstrukce a nelze vyloučit ani verzi, že její autor ji vytvořil bez vědomí pozadí celé věci. Nad to má soud za prokázané, že tvrzení ohledně závazku vůči společnosti Tribe byla smyšlená a založená na skutečnostech, které neodpovídaly realitě ani tomu, jak byly v řízení o vypořádání SJM prezentovány.

56. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaných H. i V. byla prokázána v rozsahu popsáném ve výrokové části tohoto rozsudku.

57. V projednávané věci bylo již po vyslechnutí obou obžalovaných zřejmé, že je naprosto vyloučeno, aby obě vypovídaly před soudem pravdu. Nutno podotknout, že je zcela legitimní, aby se hájily způsobem, který v rámci taktiky obhajoby vyhodnotil jako ze svého pohledu nejlepší. Jisté nicméně je, že obžalovaná V. a obžalovaná H. vypovídaly v podstatných aspektech projednávané věci natolik odlišně, že není možné, aby současně obě mluvily pravdu. Za daných okolností poté bylo na soudu, aby zhodnotil, která ze skutkových verzí (a zda vůbec

nějaká) je pravdivá, a která nikoliv. Výpovědi obou obžalovaných byly do značné míry založeny na tom, že vyvíňovaly sebe sama a naopak vinu podsouvaly druhé spoluobžalované. Ačkoliv se věc jako taková jeví být poměrně komplikovaná, bylo o to důležitější, aby se soud v první řadě zaměřil na klíčové aspekty celého případu a ponechal stranou množství bočních linek a okolností, které měly do značné míry právě zastírací a matoucí charakter.

58. Za zásadní skutečnost, kterou bylo třeba z hlediska projednávané věci vyřešit a prokázat bylo to, zda konstrukce podložená zprostředkovatelskou smlouvou a závazkem plynoucím ze smluvní pokuty byla skutečně fiktivní a pokud ano, kdo tuto konstrukci vymyslel, resp. zda jejím autorem byla obžalovaná H [redacted]. Za takové situace by obžalovaná V [redacted] v pozici právní zástupkyně postupovala na podkladě pokynů své klientky a dle názoru soudu by pak nebylo možno její jednání považovat za trestné.

59. Po provedeném dokazování má však soud za nepochybně prokázané, že vše kolem zprostředkovatelské smlouvy a závazku ze smluvní pokuty vůči společnosti Tribe byla zcela účelově vytvořená konstrukce, jejímž účelem bylo pouze to, aby se obžalovaná H [redacted] nemusela dělit o prostředky získané z prodeje nemovitosti v [redacted] se svým bývalým manželem. Sama obžalovaná H [redacted] ostatně potvrdila, že částka 3 500 000 Kč pocházela z valné většiny z prodeje předmětné nemovitosti, kdy tyto finanční prostředky posléze skončily na účtu, který jako jediný z rodinného portfolia spravovala (měla k němu dispoziční právo) ona sama. Zbytek účtů naopak měl ve správě svědek P [redacted], který si z nich po rozchodu (nikoliv ještě rozvodu) vyvedl značné množství peněz. Obžalovaná H [redacted] v listopadu 2013 odlétala na Srí Lanku a právě těsně před odletem došlo k převodu částky 3 500 000 Kč na úschovní účet svědka M [redacted]. Kromě této časové koincidence je pak třeba zdůraznit také nápadný překryv v částce, kterou obžalovaná H [redacted] měla uhradit jako část smluvní pokuty. Přestože smluvní pokuta měla být údajně 5 000 000 Kč, hradit měla obžalovaná právě 3 500 000 Kč. Jeví se nanejvýš nepravděpodobné, aby obžalovaná H [redacted] ve své tehdejší situaci uhradila tuto částku. Nebyla to částka ani celá, ačkoliv by jí zřejmě dříve byla schopna pokrýt, nebyla to ani polovina, která by jí přináležela, pokud by šlo o závazek skutečný, přičemž přes polovinu zaplatila v době, kdy již se svědkem P [redacted] nežila a vše se chystalo k rozvodu a sporům o majetek. Shodou okolností to byla právě částka, která v podstatě odpovídala tomu, co měla obžalovaná H [redacted] na účtech, ze kterých peníze nevyvedl svědek P [redacted]. Z audionahrávky provedené k důkazu je zjevné, že tato konstrukce je na ni opakovaně probírána poté, co neobstála v řízení o vypořádání SJM, resp. se jí Obvodní soud pro Prahu 4 v podstatě nezabýval. Podstatné nicméně je, že obžalovaná H [redacted] zjevně začala o fiktivní konstrukci pochybovat a obžalovaná V [redacted] i se svědkem M [redacted] ji ujišťovali, že je neprůstřelná a v odvolacím řízení by s ní uspěli. Klíčové je, že o konstrukci se na nahrávce hovoří namátkou jako o „vyladěné“, „poskládané“, „neprůstřelné“, „vymyšlené“, „připravené a vytvořené“, obžalovaná V [redacted] použije výraz „odklonění“ a svědek M [redacted] do konce zřejmě ještě výstižnější obrat „dýť je to celý podvod“.

60. Skutkové verzi o fiktivní konstrukci ostatně svědčí i další důkazy, a to zejména e-mailová komunikace mezi obžalovanou H [redacted] a osobou používající dvě e-mailové schránky, konkrétně [redacted] a [redacted]. Na tomto místě se lze příhodně vyjádřit k obhajobě obžalované V [redacted], která popřela, že by byla autorkou zpráv směřujících k obžalované H [redacted]. Navrhované přezkoumání metadat již bylo rozebráno výše, kdy tato data nemohou zholat nic prokázat o pisateli e-mailu, pakliže se tento měl prolomit do schránky, ze které byl e-mail odeslán (obhajoba zpochybňovala toliko, že by e-mail psala obžalovaná V [redacted], nikoliv to, z jaké odcházely e-mailové schránky). Právě z obsahu e-mailové komunikace má nicméně soud za prokázané, že autorkou odpovědí na e-maily obžalované H [redacted] skutečně byla obžalovaná V [redacted]. Předně je z obsahu komunikace patrná znalost spisu a problematiky případu obžalované H [redacted] ohledně jejího rozvodu a vypořádání SJM a

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

to včetně velmi konkrétních a specifických detailů. Řeší se zde osobní schůzky či záležitosti ze soudních jednání, kam chodila výhradně obžalovaná V. Rozebírá např. jednání s advokáty protistrany, kdy v e-mailu z 11. 12. 2013 pisatel sděluje průběh jednání s advokátkou protistrany a detaily, které by nemohl znát nikdo jiný, než přímý účastník daného rozhovoru. Že lze mít za vyloučené, že by pisatelkou e-mailu byla advokátka protistrany, je snad nadbytečné zmiňovat. Za neméně významný má soud fakt, že pisatel e-mailů, které odcházely z adresy obžalované V. si musel být a byl vědom faktu, že mezi obžalovanou H. a V. byl nestandardní vztah v tom směru, že se mezi sebou oslovovaly křestními jmény. Sama obžalovaná V. toto označila za v její praxi neobvyklý jev, přesto s ním byl pisatel e-mailů obeznámen. Konečně jako významnou okolnost, která dokládá, že autorkou e-mailů skutečně byla obžalovaná V., nutno vypíchnout fakt, že pisatel zpráv musel disponovat informací, že mezi obžalovanou V. a obžalovanou H. proběhla půjčka peněz, resp. byla mezi nimi neformální ústní dohoda na tom, že obžalovaná V. bude posílat obžalované H. finanční prostředky a ve chvíli, kdy o ně obžalovaná H. požádala, prostředky evidentně odcházely (obžalovaná V. potvrdila, že takto naposílala obžalované H. přes 500 000 Kč). Obžalovaná V. hovořila přímo o půjčce, kdy nutno dodat, že tuto neměla podpořenu žádnou písemnou smlouvou, o které by kdokoliv jiný věděl (včetně jejího partnera – jak potvrdil ve svědecké výpovědi) což jen potvrzuje, že prostřednictvím doložené e-mailové komunikace komunikovala s obžalovanou H. obžalovaná V., ačkoliv toto popírala.

61. Je jistě pravdou, že e-mailová komunikace, tak jak byla předložena a provedena k důkazu není zcela kompletním obrazem o všem, co spolu obě obžalované v průběhu sporu o vypořádání SJM řešily, avšak i v této částečné podobě postačuje k tomu, aby na jejím základě bylo možno uzavřít, kdo v ní figuroval jakožto pisatel jednotlivých zpráv.
62. Pakliže se soud vrátí k obsahu jednotlivých zpráv ve vztahu k otázce fiktivnosti závazku vůči společnosti Tribe, je i zde možno nalézt celou řadu skutečností, které jen potvrzují, že šlo zcela smyšlenou konstrukcí, která nikterak neodpovídala realitě, tuto si utvářela po svém a za účelem zmást všechny aktéry řízení o vypořádání SJM obžalované H. a svědka P. Již před podáním žaloby se v e-mailech rozebírá „plán“ a obžalovaná V. se raduje, že protistrana ho zjevně nemá, neboť P. si není vědom žádných dluhů. V řízení o vypořádání SJM při tom opakovaně obžalované vyrukovaly s tvrzením, že P. o závazku věděl, v podstatě jej inicioval. K takovému tvrzení před soudem obžalovaná V. nabádá také v další části e-mailové komunikace, kdy řeší, jak bude H. odpovídat na modelové dotazy, kterých se obžalovaná H. obává. Již jen to, že jí jako údajné přímé aktérce celého procesu při sjednávání smlouvy o zprostředkování předkládá odpovědi obžalovaná V., která s tím naopak neměla mít nic společného, zcela svědčí o tom, že má jít o účelová tvrzení a nikoliv pravdu. Ta má bohužel pro obžalované tu výhodu, že si ji není třeba pamatovat.
63. Je zjevné, že tvrzený závazek vůči společnosti Tribe, který byl v řízení o vypořádání SJM tvrzen a prokazován, byl skutečně jen fiktivní a měl přesvědčit soud, jakož i protistranu, aby dělení majetku manželů P. nebylo spravedlivé, založené na využití omylu.
64. Současně je třeba zdůraznit, že provedeným dokazováním má soud za naprosto spolehlivě vyvrácenou i verzi obhajoby, kterou prezentovala obžalovaná V. a v podstatě také svědek M., že obžalovaná H. se svědkem M. spolupracovala již dříve, než navázala kontakt s obžalovanou V. kvůli řešení rozvodu a vypořádání SJM. Jednak je třeba zmínit, že z obsahu e-mailové komunikace mezi obžalovanou H. a M. H. a posléze i obžalovanou V. je evidentní, že obžalovaná H. do doby, než jí byla obžalovaná V. H. v září 2013 doporučena, tuto neznala a stejně tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

zjevně nemohla znát ani jejího „partnero-manžela“ a „o dost staršího advokáta“ M [redacted], o kterém obžalované H [redacted] M [redacted] H [redacted] užitými výrazy referuje. Jestliže by s ním dříve spolupracovala obžalovaná H [redacted] na tak zásadní věci, jako měla být zprostředkovatelská smlouva se společností Tribe (podpisy svědka M [redacted] a obžalované H [redacted] na zprostředkovatelské smlouvě měly údajně pocházet z května 2012) nepochybně by po doporučení od H [redacted] věděla o koho jde, zvláště měla-li se svědkem M [redacted] na schůzce v McDonaldu řešit problematiku smluvní pokuty ze zprostředkovatelské smlouvy (jím neustále tvrzený důvod, proč obdržel na účet úschovy od obžalované 3 500 000 Kč). Tak tomu ovšem nebylo. Zjevně pak obžalovaná H [redacted] se svědkem M [redacted] nespolečovala ani na řešení kauzy vypořádání SJM a neabsolvovala s ním množství schůzek, jak lživě tvrdil ve své svědecké výpovědi, jelikož pak by stěží na nahrávce z roku 2016 začínal schůzku s obžalovanou H [redacted] ujišťováním o tom, kdo vlastně je a neměl by potřebu se obžalované H [redacted] připomínat tím, že se viděli na samém začátku „tenkrát na Florenci“. Pakliže by mezi obžalovanou H [redacted] a svědkem M [redacted] byl tak častý kontakt, jak lživě a účelově v postavení svědka prezentoval, nepochybně by vůbec nebylo zapotřebí, aby se H [redacted] jakkoliv připomínal, resp. by na její poznámku, že se neznají reagoval zcela odlišně. Jestliže sám spontánně na pochyby obžalované H [redacted] zareagoval tak, že zmínil právě dávnou schůzku na Florenci, která byla časově vzdálena přes 3 roky a nepřipomínal se žádným novějším setkáním (tvrdil při tom, že měla proběhnout u něho v kanceláři, což by nepochybně bylo z hlediska vybavnosti o to snazší), jak by bylo z logiky věci nejprůhodnější, lze mít za prokázané, že tomu tak bylo z toho prostého důvodu, že již žádná pozdější setkání mezi touto dvojicí neproběhla a v rozmezí října 2013 a prosince 2016 se nesešli. Tento dílčí závěr taktéž do značné míry podkopává verzi o tom, že ve věci vypořádání SJM pro obžalovanou H [redacted] spolupracovala celá advokátní kancelář, resp. i kancelář svědka M [redacted]. Koneckonců i jeho tvrzení, že za obžalovanou V [redacted] zpracovával věc ve většině on a obžalovaná „jen“ chodila k soudům se jevila jako nepravděpodobná, pokud prezentovaným důvodem takového řešení mělo být to, že obžalovaná V [redacted] byla čerstvě po mateřské dovolené a měla na starosti péči o jejich společného syna. Již na první pohled je zřejmé, že cestování po soudech, nad to v Praze, musí být pro matku s dítětem daleko komplikovanější, než prostá „kancelářská“ práce spočívající v přípravě dokumentů a podkladů tzv. od stolu. Pakliže obžalovaná V [redacted] evidentně účast na soudních jednáních bez problémů zvládala, a žádné z provedených důkazů nenasvědčují tomu, že by práci na někoho delegovala (substituční plná moc, jednání s protistranou, jednání se samotnou obžalovanou H [redacted]), má soud za prokázané, že zastupování obžalované H [redacted] v řízení o vypořádání SJM byla výhradně její záležitost, resp. má za vyloučené, že by šlo o většinovou práci svědka M [redacted], jak se snažil prezentovat ve výpovědi. K tomu soud dodává, že svědek M [redacted] se při své výpovědi hlásil k tomu, že mu prošly rukama na základě připsaných poznámek dva dokumenty, přičemž však bylo zjištěno, že jeden z nich Obvodnímu soudu pro Prahu 4 nebyl doručen. V takovém případě je otázkou, zda jde o dodatečně vepsanou poznámku na dokument, u něhož si nikdo neuvědomil, že neopustil kancelář či jde o dokument původní, který však kancelář tehdy neopustil, jelikož v rámci zastupování neměl svědek M [redacted] poslední slovo a někdo další vypravení podání ze dne 7. 10. 2015 zastavil, ač referát svědka M [redacted] k němu nabádal. Ať tak či tak, lze mít za jisté, že i tato skutečnost, kterou operovala v řízení obhajoba obžalované V [redacted], zřejmě nechtěně dokazuje, že svědek M [redacted] vypořádání SJM na starosti fakticky neměl.

65. Výpověď zmíněného svědka jako takovou ostatně bylo třeba nahlížet s určitou rezervou, neboť v přípravném řízení nevypovídal a k výpovědi se odhodlal až v řízení před soudem, avšak to již při potenciální znalosti spisu a také některých výpovědí, kterým případně mohl výpověď přizpůsobit. To je „taktická varianta“, kterou u svědka M [redacted] jistě nelze vyloučit při uvážení faktu, že jde o bývalého partnera obžalované V [redacted], otce jejich dětí a také zkušeného bývalého advokáta. Při znalosti spisu zdejšího soudu sp. z. 5T 130/2021 [viz např. pasáž odůvodnění pod bodem 152: „ (...) tento směr obhajoby vznikl jako účelová reakce na to, že se trestní

stíhání obžalovaného nakonec konstruovalo v návaznosti na smlouvu o úschově, kdy mu bylo vytknuto, že neměl smlouvě odpovídající pokyny k nakládání s prostředky“], kde rovněž taktizování využíval (což v tehdejší postavení obžalovaného byl přístup zcela legitimní) a skutečnosti, že byl „nachytán“ při lži či účelové výpovědi, výrazně podkopává důvěryhodnost jeho výpovědi a osoby jako takové.

66. Jestliže má soud za objasněnou otázkou fiktivnosti konstrukce, bylo třeba zabývat se tím, kdo za touto konstrukcí stál a byl jejím autorem. Po provedeném dokazování má soud za nezpochybnitelné, že toto dílo nepocházelo z hlavy obžalované H. V první řadě je třeba zdůraznit, že celá fiktivní konstrukce nepochybně vykazuje znaky autorství osoby s právním vzděláním. Současně však pokulhává po stránce faktické, kdy zprostředkovatelská smlouva se sice týká obchodu s palivou, avšak toto nikdy nebylo předmětem podnikání obžalované H. a jejího manžela P. Jak oba shodně v řízení před soudem vypověděli, jejich činnost sice souvisela s čerpacími stanicemi, avšak netýkala se paliv jako takových, která si vždy řešil ten který majitel čerpací stanice. Právě tato vyjádření obžalované H. a svědka P. nicméně dle názoru soudu podkopávají hypotézu, že by za fiktivní konstrukcí snad stála obžalovaná H., jelikož ta by si musela být vědoma, že takto sestavená smlouva nebude po obsahové stránce působit na svědka P. (jakožto protistranu v řízení o vypořádání SJM) přesvědčivě, vzhledem k tomu, že spolu společně podnikali v podstatě celý profesní život. Jestliže pak v rámci předchozích odstavců bylo rozebráno, z jakého důvodu má soud konstrukci za účelově vytvořenou, v podstatě tytéž důkazy logicky usvědčují také jejich autorku, potažmo spoluautorku (nebylo důkazně vyvráceno, že celou věc nemohl supervizovat např. zkušenější advokát). Soud má však za prokázané, že role obžalované V. v celé věci byla přesně taková, jakou jí přičítala obžaloba. Ona byla právním zástupcem obžalované H. v řízení o vypořádání SJM, a to v době kdy již měla složené advokátní zkoušky, pročež nelze přijmout verzi, že by v jejích podáních byly právní konstrukce, jimiž by operovala a argumentovala, aniž by jim rozuměla a měla o nich přesný přehled. Připomenout lze její rukou psané poznámky, které celé schéma fiktivní konstrukce se společností Tribe v hrubých rysech zachycuje již na úplném počátku v roce 2013. Obžalovaná V. se sice hájila tím, že si tyto poznámky psala na základě toho, co jí diktovala obžalovaná H., ale toto je verze, která nemůže před soudem obstát. V první řadě se lze vrátit k e-mailové komunikaci mezi obžalovanými, kde nepochybně obžalovaná H. je tím, kdo má k celé věci vícero otázek a obžalovaná naopak vystupuje v roli toho, kdo ochotně vše vysvětluje, přináší návrhy a ujištění. Již v jednom z prvních e-mailů, které obžalovaná H. obžalované V. zaslala, tuto informuje, že nemá žádné dluhy ani půjčky či úvěry. V dalších zprávách, které již časově spadají za první osobní setkání obžalovaných posléze obžalovaná V. zpravuje obžalovanou H., že jí zasílá návrh žaloby na vypořádání a dala tam ten Tribe a pokud by k tomu obžalovaná H. potřebovala cokoli dovysvětlit, blíže jí to rozeptá. Zcela výmluvně pak vyznívá komunikace mezi obžalovanými, kdy H. vyjadřuje obavy nad tím, zda v rámci své výpovědi tzv. ustojí dotazy ohledně závazku vůči společnosti Tribe a obžalovaná V. jí v odpovědi předkládá zjevně smyšlené a lživé odpovědi, které by případně měla obžalovaná H. v rámci výpovědi soudu prezentovat. Již jen z těchto fragmentů je patrné, jaká byla role obou obžalovaných, pokud jde o sestavování fiktivní konstrukce založené na falešné zprostředkovatelské smlouvě se společností Tribe. Obžalovaná V. ostatně spoluobžalovanou v e-mailech nabádala k tomu, aby některé zprávy mazala, aby nemohly být použity proti nim, což by stěžila činila, pakliže by měla pocit, že se pohybuje v mezích zákona. V několika zprávách také obžalovaná V. hovoří o tom, jak intenzivně pracuje na rozhodčí doložce, kterou označuje za jakýsi finální krok v jejich taktice, kdy pak už jim nebude nic stát v cestě. Rozhodčí nález si při tom sama poznamenala do poznámek, na kterých obžalovaná H. vysvětlovala schéma celé vymyšlené konstrukce. Konečně za naprosto vypovídající při určování autora tolikrát probírané fiktivní konstrukce je e-

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

mail obžalované V [REDAKCE], v němž použije větu: „jinak bych takto složitou operaci samo nepáchala:-)“.

67. Z hlediska nyní rozebírané otázky poskytuje věrný důkazní obraz také audionahrávka ze schůzky obžalovaných a svědka M [REDAKCE] dne 15. 12. 2016. Byť nelze vyloučit, že vyjádření obžalované H [REDAKCE] v rámci nahrávky nejsou při vědomí jejího pořizování naprosto autentické a mohla cíleně tendovat ke snaze vyvíjet se. Tím spíše by jí však poté obžalovaná V [REDAKCE] eventuálně svědek M [REDAKCE] korigovali. Toto koneckonců také činili např. v otázce, kdy se obžalovaná H [REDAKCE] tváří, že ničemu nerozuměla a svědek M [REDAKCE] oponuje, že tomu rozuměla velmi dobře. Pokud pak jde o autorství celé konstrukce, v tomto směru ani jednou nezazní, že by s nápadem přišla obžalovaná H [REDAKCE] a zadala jeho realizaci obžalované V [REDAKCE]. Naopak obžalovaná V [REDAKCE] vždy když o tomto fiktivním závazku a konstrukci hovoří, používá první osobu jednotného potažmo občas množného čísla.

68. Pro dokreslení nelze nezmínit, že již v řízení vedeném pod sp. zn. 5T 130/2021, která se s projednávanou věcí podstatně překrývá, konstatoval prvostupňový soud (viz bod 154 odůvodnění) následující: *Z této audionahrávky neplyne jen to, že svědkyně V [REDAKCE] pro poškozenou vytvořila fiktivní konstrukci s pohledávkou TRIBE, aby se poškozená nemusela dělit o prostředky získané z prodeje nemovitosti v [REDAKCE] ale rovněž to, že obžalovaný na této schůzce byl již informován, že se s ním již konstrukce řešila a tudíž věděl, že dotčené peníze dostává (jeho slovy) do „úschovy neúschovy“ za tím účelem, aby formálně byly použity na úhradu závazku vůči TRIBE, tak aby vůči bývalému manželovi poškozené byla konstrukce „naprosto neprůbojná“, že mají projít účetnictvím společnosti TRIBE jako „náhrada škody“ (v rámci rozhovoru zazní i to, že se takto nemusely danit jako příjem), ale ve skutečnosti byl stále schopen tyto peníze vrátit zpět.*

69. Jak již bylo popsáno výše, s tímto závěrem, který se po provedeném dokazování vyjevil i v této věci, se ztotožňuje i zdejší soud. Konstrukce ohledně pohledávky společnosti Tribe byla účelově vytvořená a smyšlená a na jejím vymyšlení a tvorbě nesla zásadní podíl obžalovaná V [REDAKCE]. Tím, že soud po skutkové stránce vyřešil dvě zásadní otázky, jak je vymezil v bodě 58. odůvodnění, zůstala nedorozřešená toliko role obžalované H [REDAKCE].

70. Obžalovaná H [REDAKCE] měla dle mínění soudu na celé věci menší podíl nežli obžalovaná V [REDAKCE] a její tvrzení stran skutkového děje se v podstatě ve značné míře ukázala být pravdivá. Přesto však její obhajoba založená na tom, že se neodpustila ničeho protiprávního nemohla v očích soudu obstát. Obžalovaná H [REDAKCE] byla po dobu delší než tři roky účastna sporu o vypořádání SJM v zastoupení obžalované V [REDAKCE] a nepochybně jí bylo zřejmé, že si nepočínají v mezích zákona. I ona participovala na účelovém jednání, které bylo tak říkajíc ušito na svědka P [REDAKCE]. Bez jejího přičinění by ostatně ani fiktivní konstrukce, kterou obžalované zamýšlely dotáhnout do konce nemohla fungovat, což si zjevně sama obžalovaná H [REDAKCE] uvědomovala a aktivně se zajímala o to, jak bude ve věci vypovídat, aby vše ustálo. Byť lze připustit, že na počátku nemusela mít obžalovaná naprosto přesnou a konkrétní představu o tom, jaké budou detaily celé věci a její právní podhoubí, nic to na věci nemění. Pochopení všech nuancí a detailů složité právní konstrukce neznamená, že ji nechápala v jejích základních aspektech, které dle názoru soudu musely vycházet i z jejího souhlasu, že řízení o vypořádání SJM povedou směrem, jímž se ubíralo. Obžalovaná H [REDAKCE] zjevně nelibě nesla, jakým způsobem svědek P [REDAKCE] opustil jejich mnohaleté manželství, kdy skutečně neváhal vybrat ze společného jmění částky ve výši několika milionů korun. Sama nicméně na audionahrávce ze dne 15. 12. 2016, kterou pořídila připustila, že jí ničilo, že ji svědek P [REDAKCE] okradl a chtěla spravedlnost. Problémem však je, že tuto spravedlnost nenechala na soudu, ale do řízení vnesla spolu s obžalovanou V [REDAKCE] nejen tvrzení ale i důkazy, které se zcela míjely s realitou a jejichž účelem bylo, aby svědek P [REDAKCE] nabyl menší podíl ze společného jmění, než by nabyl

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

bez podvodného jednání obžalovaných. Obžalovaná H [redacted] chtěla jinou linii než 50:50 a nechala svou právní zástupkyni – obžalovanou V [redacted], aby bezpochyby s jejím plným vědomím vytvořila konstrukci, která zadání splní. Pochopitelně toto je podstatný rozdíl oproti situaci, kdy by obžalovaná V [redacted] pracovala s reálnými informacemi a na jejich základě by se formovala taktika pro řízení o vypořádání SJM. Zde došlo k vytvoření fiktivní právní konstrukce, jejímž účelem bylo vytvořit zástěrku pro vyvedení částky 3 500 000 Kč ze společného jmění manželů tak, aby až dojde na dělení, nebyla již tato částka vůbec jeho předmětem, a navíc fiktivní konstrukce pracovala s hypotézou, která by ještě na straně svědka P [redacted] vytvořila dluh (nedoplatená část smluvní pokuty v částce 1 500 000 Kč).

71. Soud má za zcela zřejmé, že obžalovaná H [redacted] si musela být vědoma, že se chovají v rozporu se zákonem, a to i při uvážení toho, že ji zastupovala advokátka, u které by takové jednání pochopitelně nastat nemělo. V rámci odůvodnění výše již soud popsal všechny různé termíny a přívlastky, které obžalovaná V [redacted] v komunikaci s obžalovanou H [redacted] pro fiktivní konstrukci používala, proč je vyloučeno, aby obžalovaná H [redacted] toto vyhodnotila jinak, než jako účelové jednání směřující k tomu, že se obohatí na úkor svědka P [redacted]. Byť její subjektivní pocit takový být nemusel, jak již bylo zmíněno, spravedlnost měla ponechat soudu a nikoliv ji do určité míry vzít do vlastních rukou. Současně je třeba dodat, že fakt, že e-mailová komunikace mezi obžalovanými nemusela být zdaleka úplná, již zazněl, přesto již z poskytnutých e-mailů, které předložila právě obžalovaná H [redacted] bylo možno její podíl na celé věci vysledovat. Podstata celé konstrukce vymyšlené pro potřeby řízení o vypořádání SJM musela být zcela zřejmá i právnímu laikovi, tj. odklon finančních prostředků ze společného jmění tak, aby se toto jednak zmenšilo a současně dopadla na druhého z manželů povinnost doplatit fiktivní zbytek dluhu, čímž se zajistí, že prvním z manželů zůstane z odkloněného vše a nikoliv jen půlka. Pokud bylo před soudem v řízení o vypořádání SJM „ukryto“ i za přičinění obžalované H [redacted] 3,5 milionu Kč, pak stěží lze hovořit o tom, že by se ničeho nedopustila. Soud má taktéž za vyvrácené, že svědek P [redacted] uvedený finanční obnos vždy považoval za majetek obžalované H [redacted]. Jednak šlo o peníze získané prodejem společné nemovitosti za doby trvání manželství, jednak se i ve své svědecké výpovědi vyjádřil, že je považoval za peníze společné a konečně nikoliv však v poslední řadě v řízení o vypořádání SJM ve svém prvním podání ve věci, tyto prostředky taktéž označil za společné, čímž zjevně deklaroval svůj postoj k nim na počátku celého řízení, což považuje soud za klíčové.
72. Již v ústním odůvodnění si soud vypomohl odkazem na dětskou říkanku „Měla babka čtyři jabka“, kdy smyslem tohoto jistě do značné míry nadsazeného příměru bylo poukázat na fakt, že principy rovného a spravedlivého dělení jsou každému člověku vštěpovány od malička a není potřeba mít k tomu speciální znalosti či vzdělání. I obžalované H [redacted] by nepochybně nesešlo, pokud by ona babka z říkanky všechna svá jablka ukryla a zároveň tvrdila, že je dala někomu, komu společně s dědouškem jablka dlužili a měli tedy dávat oba a stejným dílem, načež by k dělení zůstala jen dvě jablka dědouškova, kdy jedno z nich by ještě dědoušek musel odevzdat tomu, kdo s babkou na celé věci kooperoval. Zbývající poslední jablíčko by posléze při zaznění věty „budeme mít stejně“ rozřízli vejpůl a výsledek pro dědouška by tak jistě byl výrazně nepříznivější než za situace, kdy by namísto půlky jablka by měl všechna tři.
73. Jestliže se obžalovaná domnívala, že svědek P [redacted] odčerpal ze společných účtů více, než by mu náleželo při společném dělení, měla toto tvrdit v řízení o vypořádání SJM, aniž by současně provedla v podstatě to samé, avšak s tím zásadním rozdílem, že svědek P [redacted] dané odčerpání prostředků přiznával, resp. jistě je nebalil do zdánlivě neproniknutelných právních konstrukcí, které by mu nejenže přinášely účelovou výhodu, ale ještě by dopadaly i na protistranu.

74. Lze již jen ve stručnosti uzavřít, že bylo po skutkové stránce prokázáno, že v rámci řízení o vypořádání SJM předložila obžalovaná H [redacted] v zastoupení obžalovanou V [redacted] v rámci žaloby fiktivní závazek vůči společnosti TRIBE s. r. o. ve výši 5 000 000 Kč, z něhož měla údajně již 3 500 000 Kč uhradit, ačkoliv šlo prokazatelně o lživá tvrzení, která měla nepochybně potenciál způsobit svědku P [redacted] škodu odpovídající nejméně jedné polovině z výše fiktivní pohledávky uplatněné v rámci řízení o vypořádání společného jmění manželů, tedy ve výši 2 500 000 Kč. Obnos 3 500 000 Kč skončil při vytváření podpůrné argumentační linie smyšlené fiktivní konstrukce na úschovném účtu partnera obžalované V [redacted], svědka M [redacted], odkud byl následně již bez vědomí obžalované H [redacted] vybrán a zmizel neznámo kam. Není vyloučené, že ani obžalovaná V [redacted] skutečně nevěděla a neví, jaký osud postihl v konečné fázi společné peníze obžalované H [redacted] a svědka P [redacted], které utržili prodejem nemovitosti v [redacted], jelikož tato část celé fingované konstrukce už více přináležela svědku M [redacted], který byl ostatně za toto dílčí počínání pravomocně odsouzen rozsudkem sp. zn. 5T 130/2021, neboť prostředky zpronevěřil. Z hlediska projednávané věci však jde o zjištění nadbytečná a nepodstatná, jakkoliv jistě zajímavá a vzbuzující nemálo otázek.
75. V tomto místě pak lze vhodně vstoupit do odůvodnění také ve vztahu k jednání popsanému pod bodem II. rozsudku, kteréžto se již týkalo jen obžalované V [redacted]. Také v tomto směru má jednání obžalované V [redacted] za prokázané. Je naprosto nezpochybnitelné, že obžalovaná V [redacted] všech 11 ve výroku uvedených tvrzení vyřkla, a to v rámci své svědecké výpovědi v trestní věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 5T 130/2021. Z hlediska skutkového proto bylo třeba toliko vyřešit, zda její tvrzení byla pravda či lež a zda se případně lži při výpovědi dopustila obžalovaná V [redacted] vědomě.
76. Vezme-li soud postupně jednotlivá tvrzení, lze s ohledem na vzájemnou provázanost a překryv věci sp. zn. 5T 130/2021 a věci právě projednávané využít ve značné míře i odůvodnění a závěry, které soud v této věci učinil.
77. Výrok 1. byl prokazatelně lživý, neboť obžalovaná H [redacted] žádný takový soupis majetku, který by obsahoval závazek vůči Tribe nepředala, jelikož autorkou fiktivní konstrukce byla obžalovaná V [redacted], která při logickém vědomí vlastních činů u soudu v postavení svědka lhala. Ze stejných důvodů je lživý také výrok 2., který se v tomto případě váže na kopii smlouvy o zprostředkování, kterou však nezajišťovala obžalovaná H [redacted], ale opět obžalovaná V [redacted].
78. K výroku 3. stran zajištění rozhodce, se již soud v rámci odůvodnění vyjadřoval, kdy zejména z e-mailové komunikace je patrné, že toto nebyla práce svědka H [redacted] (on sám toto rezolutně popřel), ale opakovaně se k ní hlásila obžalovaná V [redacted].
79. Rovněž tvrzení pod bodem 4. se ukázalo jako lživé, přičemž obžalovaná H [redacted] i svědek H [redacted] odmítli, že by se vůbec kdy viděli, a ani jeden jediný důkaz byt' jen nenaznačil, že by tomu bylo jinak. Toto tvrzení tím spíše neobstojí, pokud obžalovaná V [redacted] dle svých vlastních slov měla k svědku H [redacted] velmi rezervovaný vztah, a současně by akceptovala, že se na čemsi domlouvá s její „speciální“ klientkou, kterou byla v té době obžalovaná H [redacted].
80. Ani výrok 5., který opět cílil na svědka H [redacted] není pravdivý a znovu se i tento týká agendy, kterou zajišťovala obžalovaná V [redacted] a konkrétní svědky, k nimž instruovala obžalovanou H [redacted] včetně jejich fyzického popisu, navrhovala posléze také v rámci podání, jež činila v rámci řízení o vypořádání SJM.

81. Tvzení pod bodem 6. je zjevný nesmysl a opět účelově vyřknutá lež obžalované V [redacted]. Vše kolem smlouvy o zprostředkování byla fikce, což obžalovaná V [redacted] věděla, přičemž součástí celého zastíracího procesu bylo také to, že o něm svědek P [redacted] nic netušil, což si obžalovaná V [redacted] mj. pochvalovala ihned po rozvodu manželství obžalované H [redacted], že P [redacted] o jejich taktice nic netuší.
82. Další ze lží obžalované V [redacted], kterých se při hlavním líčení dne 18. 2. 2022 dopustila, je zachycena pod bodem 7. výroku II. tohoto rozsudku. Obžalovaná V [redacted] si od počátku jednání s obžalovanou H [redacted] byla vědoma, že peníze, které obžalovaná H [redacted] uložila do úschovy k jejímu partnerovi M [redacted], pocházely z prodeje nemovitosti v [redacted] (hovoří o tom sama na audionahrávce v roce 2016, když popisuje, jak zachránily peníze z prodeje [redacted]), přesto v postavení svědka lživě vypovídala zcela odlišně.
83. Výrok 8. je opět cílenou manipulací ze strany obžalované V [redacted], ačkoliv ve své podstatě na rozdíl od dalších nese i dílčí pravdu, že nejednala ve věci úhrady smluvní pokuty, neboť žádné takové jednání s ohledem na kompletní smyšlenost ani nemohlo proběhnout. Toto nicméně obžalovaná V [redacted] věděla, neboť lživě schéma vytvářela a v podstatě se jej do určité míry sveřepě držela i při svědecké výpovědi, které však předcházelo řádné poučení ve smyslu § 97, 100, 101 trestního řádu, přičemž pravdu soudu zamlčela.
84. Taktéž výrok pod bodem 9. nebyl ze strany obžalované V [redacted] pravdivý, neboť věděla jak obžalovaná H [redacted] zjistila, kam má 3,5 milionu Kč poslat. K tomu viz pasáž odůvodnění rozsudku sp. zn. 5T 130/2021: „Pokud by číslo účtu, na které má prostředky poslat, plynulo ze smlouvy, kterou by měla k dispozici, také by si nemusela na kartičku zvlášť poznamenávat jak původně sdělené, tak posléze k zásahu obžalovaného změněné číslo účtu, kam má prostředky poslat.“ Byla to tedy sama obžalovaná V [redacted], kdo i dle výpovědi obžalované H [redacted] tuto instruoval, což opět koresponduje se zjištěnou rolí obžalované V [redacted] v celé věci.
85. K výroku 10. je opět třeba konstatovat, že pokud obžalovaná V [redacted] zdejšímu soudu při hlavním líčení dne 18. 2. 2022 tvrdila, že něco ohledně závazku mezi obžalovanou H [redacted] a společností Tribe neví, tak pravdu přinejmenším zamlčovala, jelikož šlo o jí vytvořenou konstrukci a měla o ní zcela kompletní povědomí. Pracovala s ní v řízení o vypořádání SJM bezmála 3 roky, proč je vyloučené, že by dotazované informace nevěděla.
86. V testu pravdivosti neobstál ani poslední výrok obžalované V [redacted] zachycený pod bodem 11 výroku II. rozsudku, přičemž v odůvodnění tohoto závěru lze odkázat na bod 67. odůvodnění, kde soud podstatu tohoto tvrzení rozebírá, vzhledem k tomu, že se jím obžalovaná V [redacted] hájila i v tomto řízení.
87. Lze shrnout, že ačkoliv měla obžalovaná V [redacted] přinejmenším dva důvody, pro které mohla v hlavním líčení dne 18. 2. 2022 ve věci zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021 v postavení svědka a po řádném poučení ze stran předsedy senátu výpověď odepřít (srov. § 100 odst. 1 a 2 tr. řádu), rozhodla se plně o své vůli pro variantu lživé a selektivní výpovědi, kdy s jejím vzděláním a postavením si musela být plně vědoma možných konsekvencí takového postupu lépe než kdo jiný.
88. Dle názoru soudu je z provedených důkazů nepochybné, že se obžalované dopustily jednání popsaneho ve výrokové části I. tohoto rozsudku, přičemž obžalovaná V [redacted] k tomuto přidala rovněž jednání pod bodem II.

89. Po právní stránce pak soud hodnotil jednání obžalovaných pod bodem I. výroku rozsudku jako trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Ze strany obhajoby obou obžalovaných bylo již v průběhu trestního řízení opakovaně argumentováno, že tohoto trestného činu se nemohly dopustit, jelikož v dané věci absentuje podvedený, kdy svědek P. [redacted] jím být nemůže, neboť tento ve shodě s obžalovanou H. [redacted] v rámci řízení o vypořádání SJM učinil nesporným, že závazek vůči společnosti Tribe netvoří součást SJM a na konci společně uzavřeli smír. Skutková podstata trestného činu podvodu dle § 209 tr. zákoníku je definována tak, že kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

90. Dle mínění soudu je argumentace obhajoby lichá, a obžalované V. [redacted] i H. [redacted] shodně všechny znaky výše předestřené skutkové podstaty naplnily. Z podané žaloby na vypořádání SJM je zcela čitelný záměr, k němuž jednání obžalovaných směřovalo, a to zachovat pro obžalovanou vyšší podíl společného majetku, než by jí náležel (odklon částky 3 500 000 Kč), čímž by současně svědek P. [redacted] pochopitelně nabyl podíl menší, přičemž fiktivní schéma bylo koncipováno, tak, že tvrdilo ještě nezaplacený závazek 1 500 000 Kč, který obžalované navrhovaly, aby soud uložil povinnosti k zaplacení svědku P. [redacted]. Jistě je třeba souhlasit a tvrzením, že veškerá tato konstrukce ještě měla projít procesem dokazování před Obvodním soudem pro Prahu 4, nicméně z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalované byly ve svém plánu nachystány i na tuto okolnost a vše bylo chystáno tak, aby i po provedeném dokazování jejich fiktivní konstrukce obstála. Nešlo tedy o strohá tvrzení, kdy by obžalované pasivně očekávaly, zda jim soud uvěří, ale aktivně vyvíjely snahy k tomu, aby se dokazování ubíralo směrem, který nebyl v souladu s realitou. Takové jejich počínání pak nepochybně uvádělo v omyl i svědka P. [redacted], který v řízení o vypořádání SJM musel přizpůsobovat svou procesní taktiku, která by v případě nepodvodného jednání obžalovaných byla zcela odlišná. Dohoda o tom, že závazek vůči Tribe není součástí SJM nastala až v říjnu 2017, avšak prvotní postoj svědka P. [redacted] byl zcela odlišný, což jen podtrhuje, že se vyvíjel a nepochybně byl ovlivněn i podvodnou taktikou obžalovaných. Ačkoliv obžalované měly signály o tom, že svědek P. [redacted] by mohl mít snahu se domluvit, skrývaly svůj plán až do řízení o vypořádání SJM, byť již v rámci dřívějších schůzek s protistranou si tuto tzv. oťukávaly, zjišťovaly jejich pozici a současně cíleně nesdělovaly, s čímž hodlají v žalobě vyrukovat. Tato taktika se posléze promítla i do řízení o vypořádání SJM, které nadále bylo vedeno po argumentační linii, kterou vytyčila obžaloba, čímž neustále držely poškozeného a jeho právní zástupkyni v nejistotě a omylu stran skutečného stavu věci. Zcela vypovídající je v tomto směru e-mail právní zástupkyně svědka P. [redacted] ze dne 28. 1. 2015, jímž se obrátila na obžalovanou V. [redacted] s tím, že by ji ráda požádala o zaslání dokladů prokazujících závazek vůči společnosti Tribe ve výši 5 000 000 Kč, přičemž navazuje konstatování, že by stále mohli dojít k oboustranně akceptovatelné dohodě. Také v audionahrávce ze schůzky mezi obžalovanou H. [redacted], obžalovanou V. [redacted] a svědkem M. [redacted] zazní, že i po prvním rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2. 11. 2016, který dopadl nepříznivě spíše pro obžalovanou H. [redacted], byla obžalovaná V. [redacted] oslovena protistranou s návrhem na uzavření dohody stran celé věci (viz 14.40; 16.09 nahrávky), aby přešli tomu, že odvolací Městský soud v Praze věc posoudí jinak a uzná konstrukci obžalovaných. Z tohoto je zřejmé, že jednání obžalovaných záměrně směřovalo k tomu, aby uvedlo svědka P. [redacted] a jeho právní zástupkyni v omyl, ovlivňovalo jeho procesní taktiku a vyvolalo zcela reálnou možnost, že jej přiměje uzavřít smír, kterýžto by znamenal nespravedlivé dělení společného jmění, nemluvě o tom, že právní zástupkyni musel využívat a platit po celou dobu vleklého sporu o majetek. Z pohledu soudu jistě nelze takové jednání akceptovat s lakonickým konstatováním, že jde o jednání toliko nemorální, ale zcela nepochybně má již trestněprávní přesah. Naplňuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

smyslu § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jednání obžalovaných nedošlo cíle a vyústilo ve výsledek odlišný, než jaký zjevně zamýšlely. V klíčových skutkových aspektech dle názoru soudu projednávaná věc odpovídá věci posuzované Nejvyšším soudem ve věci sp. zn. 11 Tdo 1406/2013 ze dne 12. 4. 2014, kde bylo vysloveno, že „Není však vyloučeno, aby podvodné jednání jednoho z manželů vůči tomuto majetku spočívající v tom, že druhému z manželů zamlčel skutečnost, že vytvořil společně s další osobou fiktivní a ničím nepodložený závazek, aby tak záměrně snížil hodnotu majetku ve společném jmění manželů, které bylo provedeno v souvislosti s očekávaným rozvodovým řízením a s vypořádáním společného jmění manželů a směřovalo ke způsobení následku, který měl nastat až rozvodem manželství a vypořádáním majetku ze společného jmění manželů, bylo posouzeno jako pokus trestného činu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 tr. zákoníku. Odčerpání majetku ze společného jmění manželů tímto způsobem bylo jen mezistupněm vyplývajícím z právního stavu v době podvodného jednání, když konečným cílem pachatele bylo, aby pro případ vypořádání společného jmění manželů získal pro sebe větší podíl ze společného jmění manželů, než by nabyl bez takového podvodného jednání.“

91. Pokud pak jednání obžalovaných směřovalo k obohacení se na úkor svědka P [REDAKCE] o částku nejméně ve výši 2 500 000 Kč, pak tato převyšuje hranici značené škody. Podle § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku se značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč a současně nedosahující částky 10 000 000 Kč, která již představuje spodní hranici škody velkého rozsahu. Na místě proto bylo kvalifikovat pokus podvodu rovněž ve smyslu kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku.

92. S přihlédnutím k charakteru jednání obou obžalovaných a způsobu jejich počínání v rámci řízení o vypořádání SJM není možno stran zavinění hovořit o jiném než úmyslném.

93. Jednání obžalované V [REDAKCE] pod bodem II. rozsudku vyhodnotil soud po právní stránce jako trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Jak již bylo naznačeno výše, zabýval se soud v projednávané věci nejprve předběžnou otázkou, zda obžalovaná V [REDAKCE] vypovídala lživě, přičemž na základě provedeného dokazování nemá soud o této skutečnosti pochyb, resp. ve třech případech nešlo při jejích výrocích o vyslovenou lež ale zamlčení pravdy. Dalším předpokladem trestní odpovědnosti svědka za trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku je, aby byl svědek před výslechem řádně poučen, přičemž ani tato povinnost ve vztahu k obžalované V [REDAKCE] nebyla JUDr. Načeradským opomenuta. Přesto se i přes řádné a úplné poučení obžalovaná V [REDAKCE] rozhodla záměrně lhát o skutečnostech, které mohly mít a měly podstatný význam pro rozhodování ve věci trestního řízení svědka M [REDAKCE], v té době partnera obžalované V [REDAKCE]. S ohledem na aktivní formu počínání, kterou obžalovaná V [REDAKCE] v postavení svědka zvolila, kdy uváděla ve více než deseti případech evidentní lži, nelze mít pochyb o jejím zavinění ve formě přímého úmyslu. Obžalovaná V [REDAKCE] vypovídala ve zjevné snaze zlepšit postavení svědka M [REDAKCE] (v daném řízení obžalovaný) v trestní věci, resp. dosáhnout jeho zproštění, což soud vnímá jako dostatečný imateriální prospěch předpokládáný § 346 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož skutkovou podstatu tak obžalovaná V [REDAKCE] rovněž naplnila.

94. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaným, které svorně porušily společenský zájem na ochraně majetku, polehčuje především jejich dosavadní úplná bezúhonnost, čímž je ovšem výčet polehčujících okolností téměř úplný. Soud současně zohlednil i nemalý časový odstup od spáchání trestné činnosti, v jehož mezidobí nebylo k obžalovaným zjištěno negativních poznatků, jakož i to, že v rámci zákonného rozmezí pro § 209 odst. 4 tr. zákoníku byla obžalovanými spáchána škoda blíže k dolní hranici daného rozpětí (1 mil. Kč, přičemž další postupná hranice je představována způsobením škody ve výši alespoň 10 mil. Kč). Taktéž nutno dodat, že škoda fakticky nevznikla,

byť toto bylo do jisté míry dáno i souhrou okolností a zřejmě také velmi specifickým průběhem řízení o vypořádání společného jmění manželů, které trvalo velmi dlouhou dobu a v konečném důsledku byly strany dle jejich vlastních slov „uvláčeny“ ke smíru. Konkrétní výměra trestu odnětí svobody tak v případě obou obžalovaných zůstává ještě při samé dolní hranici zákonné trestní sazby, kterou byly ohroženy, resp. v případě obžalované V. [redacted] mírně nad ní, s ohledem na fakt, že její trest je trestem úhrnným, kdy se v době naopak vcelku nedávné dopustila trestného činu křivé výpovědi, pročež je na místě trest přísnější. Přesto je však nutno mít na paměti jistou provázanost obou věcí, kterážto pochopitelně obžalovanou nezbavuje viny, avšak její trestnou činnost novější přeci jen staví do jiného světla. Za adekvátní trest vyhodnotil v případě obžalované H. [redacted] trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, kdy zároveň přihlédl k faktu, že nebyť jejího prvotního přičinění, zůstala by trestná činnost dvou místních advokátů zřejmě neobjasněna a tito by nadále mohli vykonávat svou profesi. K tomuto pak obžalovaná H. [redacted] přistoupila i se zjevným rizikem vlastního odsouzení, které v tuto chvíli došlo naplnění, nicméně v otázce trestu není třeba být přísnější, nežli je dolní hranice zákonné trestní sazby, která sama o sobě je dvouletá, a tedy nikterak mírná. Obžalované V. [redacted] byl podmíněný trest odnětí svobody uložen ve výměře 30 měsíců, v nichž se zrcadlí jednak zásadnější role této obžalované, pokud jde o trestný čin podvodu a také již zmíněná mnohost trestné činnosti.

95. Uvedené tresty byly v případě obou obžalovaných shodně podmíněně odloženy na zkušební dobu lícující s uloženým trestem (s ohledem na nynější znění § 82 odst. 1 tr. zákoníku kratší být nemohla), kdy tyto se jeví zcela dostatečné k tomu, aby soud mohl zodpovědně a v dlouhodobějším horizontu posoudit, zda si obžalované mírnějšího trestu v podobě podmíněného odsouzení za zločin podvodu váží a po všech stránkách již vedou řádný život.
96. Obžalované V. [redacted] byl dále dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložen také trest peněžitý, konkrétně ve výměře 225 000 Kč. Jak je soudu známo z jeho činnosti, obžalovaná V. [redacted] se stále ještě věnuje advokátní činnosti, pročež má zajištěn stálý příjem finančních prostředků. Nad to jí byly usnesením Okresního státního zastupitelství v Kladně sp. zn. 1ZT 266/2022 ze dne 10. 5. 2023 zajištěny ve smyslu § 344a odst. 1 tr. řádu peněžní prostředky v částce 192 451 Kč čili peněžitý trest ve zmíněné výměře jistě nelze mít za nedobytný. Jednání obžalované nepochybně směřovalo k získání majetkového prospěchu pro obžalovanou H. [redacted], ve vztahu k samotné obžalované V. [redacted] takový motiv zjištěn (tím spíše prokázán) nebyl, a proto byl trest uložen toliko ve výměře 150 denních sazeb po 1 500 Kč za využití § 68 odst. 4 tr. zákoníku, tedy celkem 225 000 Kč. Počet denních sazeb byl stanoven tak, aby spolu s uloženým podmíněným trestem komplexně reflektoval závažnost jednání obžalované V. [redacted]. Zároveň soud obžalovanou upozorňuje, že nebude-li peněžitý trest řádně a včas uhrazen, bude na ní úředně vymáhán a vystavuje se rovněž riziku výkonu náhradního 300denního nepodmíněného trestu odnětí svobody.
97. V případě obžalované H. [redacted] soud k uložení peněžitého trestu nepřistoupil, neboť tato byla výrazně a dostatečně majetkově zasažena již tím, jak nakonec celý odklon finančních prostředků ve výši 3,5 milionu Kč dopadl (viz rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 11To 162/2022).
98. Obžalované V. [redacted] byl současně uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu poskytování právních služeb advokáta, na dobu 36 měsíců. Soud si je vědom faktu, že případné pravomocné odsouzení jako takové představuje důvod pro vyškrtnutí ze seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou, avšak přesto považoval za nezbytné zmíněný trest uložit v přímém úředním zákazu této činnosti. Jednání obžalované V. [redacted] v této věci bylo zcela bytostně spjato s činností advokáta, kterážto profesi a jejím zásadám se zpronevěřila do té míry,

že ji zákaz činnosti uložil v ještě delší době, než aby kopírovala stanovenou zkušební dobou podmíněného odsouzení, která je 30měsíční.

99. Pokud jde o výrok o náhradě škody vůči svědku P [REDACTED], tohoto soud s jeho nárokem na náhradu škody ve výši 1 750 000 Kč v plné míře odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu. Důvodem pro zmíněné rozhodnutí byl zcela prozaický, neboť celá věc byla právně posouzena toliko jako pokus podvodu, a tedy nebylo zjištěno, že by reálně nějaká škoda vznikla a logicky pak nemohl nastat ani důvod pro přiznání nároku na ni.
100. Zcela závěrem soud konstatuje, že nebyl s to v plné míře posoudit, nakolik byl procesně korektní postup státního zastupitelství v této věci, neboť mu ze strany OSZ Kladno nebyly poskytnuty dokumenty, na jejichž základě došlo posléze k zahájení úkonů trestního řízení s odůvodněním, že se nejedná o žádný důkazní materiál, ale jde o interní dokument mezi státním zastupitelstvím a policií, který obsahuje rovněž údaje ohledně taktiky řízení, rozsahu dokazování a lhůt ke splnění dokazování. S přihlédnutím k okolnostem, které byly zjištěny u spisu zdejšího soudu sp. zn. 5T 130/2021, a která podrobně v řízení o stížnosti pro porušení zákona rozebral Nejvyšší soud v usnesení čj. 4Tz 109/2013 ze dne 19. 2. 2024 měl soud za vhodné, přezkoumat i v této věci (do jisté míry související) případné pokyny Okresního státního zastupitelství, které předcházely zahájení trestního stíhání a jejich souladnost s § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu. Okresní státní zastupitelství v Kladně takovýto postup nicméně odmítlo, resp. odmítlo soudu předmětné dokumenty zpřístupnit s výjimkou, že poskytne toliko stanovisko Krajského státního zastupitelství v Praze, jež je z pozice dohledového orgánu přezkoumalo a neshledalo žádné procesní pochybení. Takový postup sice určitá vodítka o podstatě vyžadovaných dokumentů dává, nicméně současně neumožnil soudu učinit si obrázek o věci na podkladě vlastního úsudku. Zdejšímu soudu v této situaci nezbývá než konstatovat, že v rámci spisového materiálu a s přihlédnutím k podobě a obsahu spisu, který státní zastupitelství poskytlo, neshledal žádné procesní pochybení, které by mu neumožňovalo přistoupit k posouzení celé věci a jejímu projednání v hlavním líčení. Absentující dokumenty nejsou důkazem o věci samé a jejich neposkytnutí proto soudu neznemožnilo ani posouzení celé věci po skutkové stránce, což na podkladě provedeného dokazování učinil a o věci rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený má podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti v zákonem stanovené lhůtě o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem.

Kladno 28. května 2024

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.